

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 29. новембра 2011. године

Да констатујемо да је ту:

-заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
-пуномоћници Наташа Кандић, Марина Кљајић и Мустафа Радоњићи,
-оптужени Миладиновић Топлица са браниоцем Гораном Петронијевић кога данас мења адв. Крсто Бобот, Поповић Срећко са браниоцем Борисавом Борковићем за кога се јавља Срђан Борковић, Кастратовић Славиша са браниоцем Радивојевић Миленком, Богићевић Бобан са браниоцем Крстом Бобот, Цветковић Звонимир са браниоцем Мршовић Милошем, Брновић Радослав са браниоцем Вучићем Шћепановићем, Корићанин Видоје и Корићанин Вељко, бранилац Обрадовић није ту, а мења га бранилац адв. Мршовић, затим Сокић Абдулах и бранилац Дејан Крстић, Обрадовић Зоран са браниоцем, опет Перовић Небојшом кога нема и кога мења адвокат Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви мењате Перовић Небојшу за Обрадовића, а Мршовић мења за Корићанин Видоја и Вељка, значи обојица данас мењају браниоца Перовића.

-и Момић Ранко са браниоцем Огњеном Радићем и Мишић Синиша са браниоцем Ђорђевић Мирославом.

Пре него што почнемо претрес добили смо обавештење да је Сокић Абдулах одведен на додатни преглед, да је један од тих прегледа одбио.

Немојте господине Сокићу да одбијате прегледе и контролу, изађите и кажите шта се догодило. Нећу читати ваше резултате нити ваше здравствено стање, међутим видим да сте одбили контролу.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Уопште нисам вођен госпођо судинице на преглед, нити ме је ко звао. Прошли пут како сам био у суду нити ме је ко позвао, нити сам ишао, нити сам одбио, значи то није истина, хиљаду посто, то могу посведочити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово сам ја добила јуче овај извештај.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, не, нисам позван, ниси ни ишао, нисам ни одбио, значи да лажу, хиљаду посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наложите поново да проверимо шта је то било, ради се овде заиста о неким прегледима од раније, међутим ја сам

добила јуче овај извештај. Проверићемо то. Због ове ситуације у којој се налазимо поново ћемо почети претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес ОДРЖИ

Главни претрес почиње изнова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа? Не.

Од оптужених се узимају лични подаци. За оптужене Миладиновић, Поповић, Кастратовић, Богићевић, Цветковић, Брновић Радослав, Корићанин Видоје, Корићанин Вељко, Сокић, Николић, Момић и Обрадовић, да ли има неке измене у личним подацима? Не. Да ли можете господине Мишићу да дођете?

Оптужени СИНИША МИШИЋ

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете Ваши лични подаци у односу на оне које сте дали код истражног судије?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Све је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је тако. Нема слике, добро, видећемо са режијом. Да ли режија може да провери да ли има слике? Извините што смо вас прекинули.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сlike имају на оба документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мисли на мониторе.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли пуномоћник Наташа Кандић на мониторе да нема слике, ја сам то чула овако, извините што смо вас прекинули. Режија ће ставити слике суднице и оптуженог на мониторе.

Оптужени Мишић Синиша са подацима као код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште? Имате боравиште или пребивалиште?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Пребивалиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште пријављено?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непријављено?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да. Имам на Косову у Гораждевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овде у Београду боравиште?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Боравиште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, која је адреса?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Браће Смиљанића 36.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате неку непокретну имовину?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се издржавате?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Од физичких радова, грађевина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су вам месечни приходи?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу да кажем месечни, кад има посла радим, кад нема не радим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од неких повремених послова?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Повремених, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте осуђивани до сада?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесам пре 26-27 година.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се против Вас води неки кривични поступак?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Води се за алиментацију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико деце имате?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног сина?
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се молим вас на место.
ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, дакле, имате право да се браните овде на начин на који сматрате да је то најбоље за вас уз стручну помоћ бранилаца које сте неке сами изабрали, неке вам је поставио суд, да активно учествујете у поступку пратите пажљиво ток главног претреса, постављате питања, стављате предлоге, стављате примедбе и то су ваша права овде у поступку.

Оптужени упознати са правима у поступку.

Главни претрес почиње читањем оптужница.

Читају се оптужнице КТРЗ 4/10 од 10.09.2010., КТРЗ 7/11 од 27.04.2011., КТРЗ 4/10 од 01.04.2011., КТРЗ 9/11 од 31.05.2011. године.

Констатује се да су оптужнице прочитане.

Чита се оптужница КТРЗ 19/11 од 07.11.2011. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу члана 46 став 2 тачка 3, 265 став 1 и 266 Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из члана 3, 4 став 2 Закона о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине оптужујем Мишић Синишу

-што је:

-дана 14. маја 1999. године у селу Ћушка код Пећи за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије, Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације Ослободилачка војска Косова са друге стране који се одвијају у времену од 23. марта 1999. године до 20. јуна 1999. године у граду Пећи и у селима на подручју општине Пећ Аутономне Покрајине Косово и Метохија као припадник вода 177. војно-територијалног одреда Пећ званог «Шакали» којима је командовао покојни Минић Небојша стављајући се на страну српске оружане стране у сукобу у циљу који се састоји у протеривању албанског становништва са овог подручја и успостављању потпуне контроле над целом територијом Косова и Метохије и стварању етнички чистог подручја супротно одредби из члана 3 став 1 тачка 1 а) и д), члана 33 IV Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, члана 51, 75, 76 и 77 Допунског протокола о заштити жртава међународних оружаных сукоба уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаных сукоба Протокол 1 ратификован од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године у заједници са припадницима своје јединице другим припадницима територијалне одбране и припадницима локалне полиције према лицима која непосредно нису учествовала у непријатељствима цивилно становништво албанске националности није поступао у свакој прилици човечно и без икакве дискриминације засноване на националном пореклу и убеђењу већ је извршио оружани напад на целокупно цивилно становништво села Ћушка и при том вршио појединачна и групна убиства, примењивао мере застрашивања и терора уништавајући

паљењем куће, пратеће објекте и моторна возила, присвајао имовину цивила у великим размерама одузимајући новац, накит, драгоцености, моторна возила од цивилног становништва иако то није било оправдано војним потребама, вршио протеривање и расељавање преживелог цивилног становништва из села Ћушка са циљем да се оно пресели у Републику Албанију,

-заједно са окривљенима Поповић Срећком, Обрадовић Зораном, Богићевић Бобаном, Сокић Абдулахом, Кастратовић Славишом и другим за сада неидентификованим припадницима своје јединице дошао до засеока где су се налазиле породичне куће Чеку и по наређењу покојног Минић Небојше укућане претњом оружја натерао да се окупе у двориште Чеку Кадрија, постројио поред зида куће те су у њих држали уперене цеви аутоматских пушака и одузели новац, драгоцености и лична документа која је окривљени Поповић Срећко поцепао и бацио, а окупљеном становништву групи од око 50 цивила наредио да напусте куће и крену пут Албаније, што су ови и учинили, да би сви заједно све куће у том делу села запалили подметањем пожара, а затим лишио живота Чеку Хасана након што је овог покојни Минић приморао да уђе у амбар и ловачким ножем полукамом пререзао му гркљан па док је оштећени још давао знаке живота испалио два пројектила из своје аутоматске пушке, један у главу, други у груди услед чега је овај задобио повреде због којих је преминуо на лицу места након чега је амбар заједно са посмртним остацима оштећеног запалио,

-заједно са Поповић Срећком, Сокић Абдулахом, Момић Ранком, Обрадовић Зораном, Николић Милојком, Кастратовић Славишом, Цветковић Звонимиром, Богићевић Бобаном, Корићанин Видојем, Корићанин Вељком, осумњиченима Вуковић Предрагом и Дунђер Синишом, заједно са непознатим Булатовићем и осталим непознатим припадницима «Шакала», ТО и полиције извршио тријаж становништва присилно доведених у центру села тако што је жене, децу и старце раздвојио од мушкараца који су били војно способни и издвојене мушкарце натерао да се окупе на једном месту на тргу код гробља, док је жене, децу и старце натерао да уђу у двориште Ајата Гашија и у двориште кућа Хакија Гашија и Саљија Гашија, сво становништво држао на нишану да би спречио да неко из масе не побегне или не пружи отпор и омогућио другим припадницима његове јединице да их пљачкају, отимају новац и златан накит, а потом претњом да ће их убити ако не напусте село приморао децу и старије мушкарце да доведу тракторе са приколицама након чега је део окупљеног становништва у укупном броју од око 250 цивила приморао да се попне на тракторске приколице и тако у 12 трактора са приколицама напусте село,

-за време док је издвојено становништво углавном жене, деца и старци у тракторској колони натоварени у тракторским приколицама под претњом оружја напуштало село заједно са окривљеним Цветковић Звонимиром и покојним Минић Небојшом оружјем приморао групу од 10 цивила и то оштећене Гаши Ахмета, Гаши Ибрахима, Кељменди Бесима, Кељменди Ердогана, Кељменди Брахија, Кељменди Ментора, Љуши Сефедина, Авдиљал Хасана, Љуши Рамиза и Кељменди Реџе да уђу у кућу Гашија Дема па је у дневној соби пуцањем из аутоматског оружја рафално испалујући пројектиле у њих вршио стрељање ових оштећених које је све лишио живота осим Реџе Кељмендија којег је тешко ранио и који је успео да непримећен побегне кроз прозор, а како би прикрио овај злочин посмртне остатке убијених сакупио на једну гомилу у соби, прекрио сунђерима и запалио изазвавши пожар у којем су посмртни остаци стрељаних изгорели заједно са кућом, па је у овом оружаном нападу на цивилно становништво села Ћушка лишено живота укупно 44 цивила, док је подметањем пожара уништено 40 породичних кућа, 40 помоћних објеката, одузет сав новац и драгоцености који је пронађен код цивилног становништва, моторна возила, три камиона, пет путничких возила и три трактора у неутврђеној вредности док је из села протерано више од 400 цивила,

-чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 КЗЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Констатује се да је заменик тужиоца за ратне злочине прочитао оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће неко од оптужених у међувремену додавати нешто својој одбрани, значи пре оптуженог Мишић Синеше. Не јавља се нико. Да ли можемо, браниоци и оптужени, да констатујемо као и до сада да сви остају код својих одбрана, да не удаљавамо остале оптужене? Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја бих молио да без обзира што остају код својих одбрана, можда ћу неком од њих поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Господине Радивојевићу?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, у вези једне ствари, ово данас што је прочитано нема везе са оним за шта је мој окривљени осумњичен. Упоредите оптужницу која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте онда да ваш клијент

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Радивојевићу, сачекајте онда да ваш клијент дође на ред да даје одбрану па ћете онда ставити.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините молим вас, он је дао одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, претрес је почео изнова. Господине Радивојевићу, претрес је почео изнова. Седите молим вас.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја то не прихватам, јер немам разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, седите молим вас.

Из суднице се удаљавају сви оптужени осим оптуженог Миладиновић Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Само, не тражим никакво одлагање нити припрему, само ако можете да организујете да и ми остали браниоци добијемо примерак оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добили примерак оптужнице?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ко.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Адвокат Радивојевић није добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Удаљите све осим оптуженог Топлице Миладиновића. Господине Радивојевићу, немојте галамити молим вас. Господине Крстићу, немојте објашњавати молим вас, кажите шта треба да вам се објасни, објаснићемо вам ми овако. Шта нисте добили господине Радивојевићу, због чега правите галаму у судници?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја тврдим да ја нисам добио нову оптужницу која је данас прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, ја констатујем да ви прво правите галаму, друго не пратите ток главног претреса јер је данас прочитана оптужница против оптуженог Мишић Синише коју сте ви добили прошле недеље у Палати правде. Дакле пратите шта се догађа на претресу, немојте одговарати молим вас седите, не правите галаму, не одузимајте време.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, поштовано веће, ја тврдим да оно што је данас прочитано није сагласно основној оптужници по којој ви поступате. Ви немате разлога ако је ово накнадно прикључено а било у основној оптужници сад да не вадимо закон, немате разлога да удаљавате мог клијента из ове суднице, он има право да присуствује саслушању Синише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, све ове ваше примедбе су евидентирание путем аудио технике па вас молим да седнете.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ви крећете из почетка, опростите господина Топлицу ви ћете сад поново саслушавати, а он је саслушан прије једно три године. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само седите, све је то евидентирано што ви причате. Оптужени Миладиновићу, да ли можете да дођете молим вас овде?

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Оптужени ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон. Да ли сте чули оптужницу, да ли сте разумели, да ли се изјашњавате на исти начин као и до сада и остајете код своје одбране?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

Оптужени Топлица Миладиновић у свему се брани као у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда имате нешто да додате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Немам ништа да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видела сам да сте у међувремену разгледали све списе који су стигли.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања за овог оптуженог? Не. Да ли неко има питања? Не. Вратите се молим вас на место. Да ли можете да доведете Поповић Срећка?

Извините док чекамо Поповић Срећка, вратите се само да вас питам. Да ли се ви сећате Мишић Синише?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, апсолутно ми непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у јединици?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Апсолутно ми је непозната та особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га видели?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Овде у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде први пут?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у Пећи не?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Не, не, никад, баш ми апсолутно ми није позната та особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

Оптужени СРЕЋКО ПОПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан оптужени Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте оптужницу, давали сте до сада одбрану, да ли имате нешто да додате или да измените у својој одбрани, да ли остајете код ове одбране коју сте давали до сада?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Остајем при одбрани коју сам дао, само једну примедбу имам. Поново наглашавам није ОВК војска, него терористичка организација и нисам напао село у Албанији него село Агим Чекуа, човека који има преко хиљаду глава српских на својим леђима. То што ми се приписује поново наглашавам нема ни благе истине, нити је истина та која се овде од стране Тужилаштва «мераклија» изводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте користити те турцизме, или не знам како бих то назвала, «мераклије». Кажите ми сада.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А шта ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, да унесемо ово у записник.

Оптужени Поповић Срећко у свему као и до сада у својој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли познајете оптуженог Мишића?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, из виђења сам га знао, можда сам га видео једанпут или два пута у Пећи. Први пут званично смо се ја и он прије седам дана упознали, веровали или не веровали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, односно тамо у Палати правде кад смо били?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, у Палати правде кад је био онај дан први пут званично сам се упознао с њиме, до тада нисам знао. Знао сам га из виђења јер је оженио ћерку моје школске другарице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта ћу да вас питам, 21.12. сте рекли да, када сте тамо давали одбрану, да су били Небојша Минић звани «Мртви», био је Синиша, били су још двоје-троје Босанаца.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не госпођо, да се разумемо, није био овај Синиша и причамо о Синиши, ја причам, зна га тужилац ко је, а не овај.

Овог стварно искрено вам кажем да овог човека сам из виђења знао, кроз Пећ сам га видео једанпут можда или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте га у Пећи.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Једанпут, двапут у врх главе да сам се ја с њим, никад нисам стао да поразговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања или током бомбардовања?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па ја бих рекао то да је он те 1998. или 1999. али знам да се забављао са ћерком моје школске другарице Оливере тако да сам њега једанпут или двапут видео, верујте ми да нисам ни знао да је уопште припадник јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли га виђали у јединици мислим у униформи и то?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, са мном никад он није био, са мном лично не. Могуће да је био са другима, са мном лично није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер поново наглашавам Небојша Минић звани «Мртви» је имао две јединице, једну за своје потребе а једну за јавност и нажалост, нажалост поново наглашавам све што се прича овде је 90% неистина, те 40 кућа запалили, те 40 овога, 40 камиона, 40 аутобуса, 40 возова, авиона, не би ме чудило да су имали и «Ф-16» јер по њиховоме тешко им није да се закуну. Они врло лако се закуну кад треба главу да се откине Србину, врло лако је скидају, њих не интересује како се ја зovem и да ли сам ја стварно то урадио, него имају користе да макну једног Србина мање да има да би могли да територију комплетно комплетирају. Рекао сам вам, интересовала ме историја српског народа, интересује ме све што кад је Србин у питању, од 1912. они воде политику велике Албаније, е догодине ће да је прославе. Отац ми је рођен у Скадру, мајка ми је рођена у Скадру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично знам ко су и шта су али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати тај део одбране.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само да вам кажем госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је евидентирано.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Никад не користим своју снагу против нејачи, ако сам ушо у то село, ушо сам стварно са намером да нађем Агим Чекуа и његове људе, а у том селу поново наглашавам не знам да ли је убијено толико и колико их је убијено и да ли их је убијено али ја нисам тај човек а ни ови људи што су овде. Тужилац зна одлично пошто не може Небојшу Минића да добије, гледа да добије мене, а уз мене и још остале. Зоран Рашковић и Небојша Минић и још четворо-петоро с њиме, које ја по именима не бих знао рећи, јер их стварно не знам по именима који су у њиховој тој тзв. другој јединици, њих треба тражити.

Притисните Зорана Рашковића, верујте ми кад дође он чућете шта ћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо да видимо да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Одбрана? Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Бранилац Синише Мишића. Господине Поповићу, ја само једно питање ради јасноће, мислим све је јасно али ја бих ради јасноће и ради транскрипта. Да ли сте дана, како се описује у оптужници, видели овог Синишу Мишића?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са мном није био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте га видели тога дана?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неко нешто да пита. Оптужени Миладиновић? Не. Вратите се молим вас на место. Да ли можете да доведете Кастратовић Славишу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, чујем вас.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Имајући у виду да ја оно што је данас прочитано нисам видео написмено, без обзира што ви кажете да је оптужница, то је било допуна оптужнице против Синише Машића, како се зове. Ја стварно морам да обавим поверљив разговор на, то ми ЗКП дозвољава, да видим шта је измењено у односу на ону оптужницу против које сам изјавио пет приговора које први пут је усвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам тај историјат решавања по вашим приговорима.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И притужбама образлагати.

Констатује се да председник већа браниоцу оптуженог Кастратовић Славише адвокату Миленку Радивојевићу уручује фотокопију оптужнице КТРЗ 19/11 од 07.11.2011. године која се односи на оптуженог Мишић Синишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада да прво видите шта сте добили.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете причати.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, та допуна оптужнице је уручена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није допуна оптужнице, то је нова оптужница.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Али је, извините, у тој оптужници пише само Мишић Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Дозволите, хоћете ли да упоредите оптужницу против мог окривљеног и против Мишић Синише, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче Радивојевићу, дакле шта ви сада хоћете?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Могу ли ја да изложим своје па ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете али значи немојте понављати оно што сте до сада рекли, немојте причати историју ваших поднесака и решавања по вашим поднесцима, притужбама и жалбама. Кажите конкретно вашу примедбу или предлог али без понављања.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Конкретно без понављања. Ја верујем да ово ради стенограм, је ли тако, снимање. Основни проблем поштовано веће је у томе што данас у односу на мог окривљеног првобитна оптужница која је поднета 10.03.2010. године се проширује, оно што је данас прочитао тужилац проширује се. Ако упоредите у погледу кривичног дела мој окривљени је још оптужен за нешто – 40 кућа, 49 аутомобила и др. да не читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, значи рекли смо Ваш предлог. Значи, шта Ви хоћете?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Мој предлог да ми дозволите да ако је ово проширење оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви то добили шта сте радили недељу дана за поверљив разговор?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ако је тужилац проширио оптужницу у односу на мог клијента да то доставите нама на одговор, јер мој клијент је био у тачки 3, погледајте првобитну оптужницу, а сада овде да је присуствовао тријажу, да је украо 40 аутомобила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, шта Ви сада у овој конкретној ситуацији шта предлагете?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У конкретној ситуацији ја предлажем оно што каже ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта каже ЗКП?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: ЗКП каже да ако је проширење оптужнице да имамо право. Хвала председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви предлагете, ја Вас не разумем шта предлагете? Значи, морате да кажете ја предлажем.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Оппростите председнице, оно што ЗКП каже да имам право приговора на проширење оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви предлагете?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не предлагете?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Остављам већу на одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично, седите. Оптужени, молим Вас укључите микрофон.

Оптужени СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изјашњавате, да ли се изјашњавате као и до сад у својој одбрани?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Као и до сада, само имао бих да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ја се овде налазим већ 21 месец и тражио сам од Вас да ми каже неко за шта сам, за шта се теретим ја. Ја уопште нисам био ту тада у то време, тако да ми неко каже зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли познајете оптуженог Синишу Мишића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог ратног доба или из ранијег времена?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не, не, из ратног доба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у јединици овој 177. ВТО?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са командантом Минићем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Био је у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим са вама?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па да са свима нама, сви смо били заједно, 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је носио униформу, како је изгледао?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Мало млађе него сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим осим тога да ли је имао дужу косу или браду, или немам појма?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Исто овако, браду није нико носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он носио капу, мараму, шешир на глави?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били блиски с њим?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Ма нисам, нисам био близак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био близак команданту?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па ако мислите на Миладиновића не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на овог Вашег командира Минића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па вероватно заједно су становали горе, он је ја мислим код Раде ту негде становао, тако да су били заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда памтите који аутомобил је возио?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када кажете да сте ишли у своје село, да ли сте га претходно, пре него што сте кренули, видели оптуженог Мишића?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Примедба председнице. Тражио сам поверљив разговор пре испитивања, поновног испитивања, јер мој клијент је давао два пута изјаву, два пута давао изјаву, а сада Ви га испитујете на неке околности које сте га већ испитали и молим Вас имам право на поверљив разговор у вези тих околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам минута треба за поверљив разговор, јер сте имали већ недељу дана и више за поверљив разговор, колико Вам треба времена?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Извините нисам знао да је нова оптужница против мог клијента, то нисте доставили, проверите кроз списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, колико минута Вам треба за поверљив разговор?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 минута Вам треба за поверљив разговор? Кажите господине Бобот?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја сам се јавио са идејом да ипак процесно подржим колегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегу подржавам, само да видим колико минута. Немојте га подржавати.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, хоћу да пробам да дефинишем захтев. Чињеница јесте да је у овој оптужници против Мишић Синише у чињеничном опису дела се радње разликују у односу на претходну оптужницу. То није проширење, у односу на остале клијенте јесте на неки начин измена оптужнице, у ствари имамо сад паралелно више оптужница са различитим чињеничним стањем, па ће судско веће на крају да одлучи шта је ту тачно, а шта није тачно, али су то неке нове чињенице које одбрана до сада није имала у виду као нешто што се ставља на терет клијентима. У том смислу свака измена оптужнице повлачи и право на припрему одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И право на припрему одбране тече од када сте добили те оптужнице, а господин Радивојевић је имао то раније, али ћемо.

За овим суд ОДРЕЂУЈЕ паузу у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите господине Радивојевићу. Овог тренутка седите, искључите господина Радивојевића.

НАЛАЖЕ СЕ судској стражи да обезбеди просторију у којој ће господин Радивојевић обавити разговор поверљив са оптуженим Кастратовић Славишом или да то евентуално буде у просторији за посете овде у Окружном затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће још неко од бранилаца поверљив разговор? И то исто обезбедите адвокату. Укључите микрофон адвокат Палибрк и обезбедите исто просторију за оптуженог Николић Милојка и адвоката Драгана Палибрка. Кажите.

За овим суд ОДРЕЂУЈЕ паузу у трајању од 20 минута.

Настављено у 10:54 часова након паузе ради одмора.

У судници су дакле сви браниоци, заменик тужиоца, пуномоћници и од оптужених Поповић Срејко и Топлица Миладиновић као и Кастратовић Славиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Кастратовићу. Да ли сте обавили поверљив разговор са својим браниоцем?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да додате у својој одбрани ономе што сте малопре рекли или до сада у току поступка?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па то је, само тражим од Вас да ми кажете зашто сам овде. Ја не знам за шта сам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате реторички или питате зато што Вам није јасна оптужница? Како сте онда износили одбрану ако Вам није јасно?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Оптужница није тачна уопште, ја сам негирао оптужницу и не знам по којим основама је уопште написана та оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања за оптуженог Кастратовића? Заменик тужиоца? Не. Неко од бранилаца? Господин Радивојевић? Не. Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: (бранилац Сенише Мишића) – Ја ћу се надовезати на Ваше питање пре паузе судија. Господине Кастратовићу, да ли сте Мишић Сенишу, овог који је данас и претходно у Палати

правде био доведен, да ли сте га видели тог јутра или тог дана када је био овај догађај који је предмет оптужнице у Ћушки или у Пећи?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Нисам, ја у Ћушкој нисам био уопште.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли сте га видели уопште тог дана?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Не сећам се, не знам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја немам других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко од бранилаца? Не. Оптужени Поповић, Миладиновић, пуномоћници? Нико нема више питања. Имате још нешто да додате?

ОПТ. СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Па немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите вратите се на место за оптужене. Молим вас позовите Богићевић Бобана, он се брани са слободe и вероватно је ту негде у ходнику.

Оптужени БОБАН БОГИЋЕВИЋ

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли имате нешто додати својој одбрани, да ли се браните као и до сада, да ли има нешто ново што бисте нам рекли?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Као и до сада, остајем при истој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видели сте да је овде припојен поступак против оптуженог Мишић Синеше. Да ли га познајете?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог доба?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Из доба бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из рата или пре рата?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не, за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га знате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Знам из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у истој јединици?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је носио капу, мараму, је ли везивао мараму?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па не знам, не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које оружје је дужио?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја мислим исто као и сви ми, аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола је возио?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Мислим да је «Мерцедес» неки сиви, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли се сећате њега из ових догађаја о којима смо овде причали, а који су везани за село Ћушка април или мај?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па ја кажем као што сам рекао и у одбрани, знам да сам само једном био, који је датум стварно био не знам, и током праћења овог суђења мислим да је то април од неких сведока, поготово и од задњег сведока Лирије Гаши која је споменула да је у априлу од њеног супруга одузет ауто, она у суштини каже да је то неки леп ауто, добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да је то тај ауто?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли је тада био можда оптужени Синиша Мишић, да ли се сећате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Искрено, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Богићевић Бобан брани се као и до сада, с тим што додаје да је уверен да је он био у априлу месецу у селу Ћушка и чак након што је чуо сведокињу Лирију Гаши која је причала како је од њене породице одузет један леп аутомобил, мисли да се ради о том аутомобилу који је њему командант поверио да одвезе у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Богићевићу, ако се сећаш овог Мишића из времена рата да ли можеш да га опишеш како је физички изгледао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па можда мало млађе, као и сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве телесне грађе је био?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Па онако исто мршав, као што се види на оним сликама неког дневника одузетог, ових слика што су одузете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву је косу имао?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Исто кратку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао све слике у глави, да ли се сећате?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је он кум са Небојшом Минићем, да ли знате кад су они постали кумови по ком основу?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Ја не знам, ја нисам казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте питали? Да ли знате, пита тужилац, да је кум?

ОПТ. БОБАН БОГИЋЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Господин Радивојевић?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Само због онога што се односи на
мог клијента могу да тражим да се ово констатује шта је питао тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је снимљено.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Снимљено, али да се још једном
констатује зато што је тужилац истог момента прекинуо и не знам да ли
је снимљено, констатујте молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево констатовано је и Ви сте сада констатовали
да је тужилац питао. Да ли неко има питања још? Остали браниоци,
оптужени, пуномоћници? Не. Имате још нешто да додате? Не. Вратите
се молим Вас на место. Да ли можете да позовете Цветковић Звонимира,
он је ту брани се са слободе и ту је у ходнику.

Оптужени ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли имате нешто да додате у своју
одбрану, да ли остајете при одбрани који сте до сада износили?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**Оптужени Цветковић Звонимир у свему остаје код одбране
коју је износио током поступка.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мишића, Мишић Синишу?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не. Први пут сад сам га видео на
суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живео је у Пећи, зато Вас питам?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Не, не не знам га, први пут га видим
сад на суду, никад га у животу нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Не. Браниоци? Оптужени?
Пуномоћници? Не. Да ли Ви имате нешто да додате?

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Вратите се на место.

ОПТ. ЗВОНИМИР ЦВЕТКОВИЋ: Хвала и Вама, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите Брновић Радослава, такође са слободе
се брани.

Оптужени БРНОВИЋ РАДОСЛАВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли остајете код одбране коју сте
износили до сада у току поступка?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Брновић Радослав остаје код одбране коју је износио у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мишић Синишу?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не, први пут сам га овде видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања? Не. Остали? Нико нема питања. Имате ли Ви нешто да додате?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, вратите се на место, а ми ћемо да позовемо Корићанин Видоја.

Оптужени ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли Ви имате нешто да додате, да измените у својој одбрани? Да ли остајете код одбране коју сте износили?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Остајем при одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете?

Оптужени Корићанин Видоје брани се као и до сада у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Мишић Синишу?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не, никад нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има питања за оптуженог? Нико нема питања за Вас. Имате нешто да додате?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место онда. Ми ћемо да позовемо Корићанин Вељка.

Оптужени ВЕЉКО КОРИЋАНИН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Како се Ви браните, као и до сада?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Као и до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате нешто да додате?

Оптужени Корићанин Вељко остаје код одбране коју је износио у току поступка. Нема ништа да дода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете Синишу Мишића?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Питања за овог оптуженог? Нема. Имате још нешто Ви да кажете?

ОПТ. ВЕЉКО КОРИЋАНИН: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда на место за оптужене. Доведите молим вас из притвора Сокић Абдулаха.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Замолио бих само за једну кратку консултацију пре него са мојим брањеником пре него што да своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите седите овде у ходник, можете ту да се консултујете, ако Вам то не одговара онда ћемо опет паузу да направимо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Заиста нема потребе, врло кратко. Хвала.

Оптужени АБДУЛАХ СОКИЋ

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли Ви имате нешто да додате у своју одбрану, да измените? Да ли остајете при одбрани коју сте до сада износили у току поступка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немам ништа. Оно што имам то се не уважава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при одбрани коју сте износили до сада у току поступка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Сокић Абдулах остаје код одбране коју је износио у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете оптуженог Мишић Синишу?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па ја сам рекао једном приликом да сам га видео на слици и да је то вероватно кум од «Мртвог», колико се сећам да сам то рекао, на слици сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кум његов?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па тако сам рекао чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био с Вама у јединици?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У то време је он био, сад где се налазио, слабо је он ишао. У ствари да Вам кажем искрено ја и нисам, ја сам био у три акције свега, пут Кошара, Ћушка и Дашиновац, нигде ја више нисам ишао. Ја сам био и у гипсу једно време, значи то, да ли неко хоће да призна да ли сам био у гипсу или неће то се може проверити да се узме документација из пећке болнице и кад сам био у гипсу и зашто сам био. Мислим сувише је да нешто причам кад ми се скоро ништа није поверовало овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али питам Вас сад за Мишић Синишу да ли сте га виђали у Пећи, да ли сте ишли заједно у те акције што кажете Дашиновац, Кошаре, Ћушка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Он је био у јединици кад сам ја дошао, а где је он завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био с Вама у тим акцијама што сте Ви ишли Кошаре, Ћушка, Дашиновац?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: На Кошаре кад смо пошли, био је. У Дашиновцу нисам га видео. Е сада, у Пећ овамо, у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ћушка?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Нисам баш најсигурнији, али виђао сам га пазите, значи био је у јединици без даљњег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли смо унели да је остао код своје одбране? Да ли има питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Сокићу, Ви у досадашњој Вашој изјави два пута помињете Минић Небојшу и помињете израз кум, па кажете кад сте улазили у Ћушку да је Минић ишао испред Вас са џипом, са својим кумом а они су сви ишли пешке, па онда реч кум и појам кум помиње још једном, па кажете «мислим да су плен из акција делили «Мртви» и његов кум». На кога сте то мислили кад кажете његов кум?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Били су блиски, како сад да Вам причам, они су били блиски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па кум и «Мртви».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тај кум овај за кога верујете да је Мишић Синиша за кога верујете да је кум? Да ли сте мислили на Мишић Синишу као његовог кума?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања? Браниоци изволите?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте тога дана који је описан у оптужници у овом месту Ћушка видели Мишић Синишу са сигурношћу да сте га видели или га нисте видели?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он се ту изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, нека одговори.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па не знам како да одговорим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте сигурни да сте га видели или га нисте видели, питање је врло једноставно?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Можда је био, а можда није био. Ја кажем ја сам само видео по слици, ја сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако одговара.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја само ово све због транскрипта питам.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ако могу да завршим?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, само изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја сам и господину рекао то је према слици кад сам то гледао слике да мислим да је то кум од «Мртвог», зато што су они били блиски, а ово што наводи овај заменик тужиоца ја не бежим од тога, ја сам рекао вероватно су били блиски пошто су кумови. Ту нема ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате питања још?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу наставити судија ако дозволите онде где сам стао. Дакле, одговорио је можда јесте, можда није. Да ли ја то могу да закључим да Ви то нисте сигурни?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: На слици јесте био он.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то објаснио да не може да се сети, каже можда јесте, можда није, на слици је био у јединици али не може да се сети.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам то чуо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: У јединици је био у то време.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли могу да закључим или да ли суд може да закључи, из Ваше изјаве можда јесте, можда није био, да Ви нисте сигурни да ли је у селу Ћушка тога дана био Мишић Синиша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то није питање шта да ли можемо да закључимо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија нисмо у Хашком Трибуналу да би тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, значи овако, укључили сте микрофон. Добро је. То ће моћи исто тако да се пита од 15. јануара а за сада каже човек «не знам, можда је био, можда није био» и то је то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, само још једно питање ако дозволите. Ово када је рекао да је делио плен са кумом да ли је он присуствовао, то видео, или то претпоставља?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Претпоставио сам. Нисам виђао ни ко је делио плен ни како, то је све претпоставка била и не могу да кажем да сам виђао кад нигде нисам изјавио да сам видео. Значи, ако има негде да сам изјавио можете ме подсетити па ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли још има питања? Браниоци, оптужени, пуномоћници? Имате Ви још нешто да додате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још неко питање? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле Вам је познато да су «Мртви», његов кум Ранко Босанац, Шумадинац и Сердар делили плен из акција?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: То је само претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да тако мисли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја нисам рекао да сам их видео да су делили, само је била претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се сећате има још једна ствар да сте поменули Минића и његовог кума, па кажете «Минић и његов кум разговарали су о томе да треба контактирати комуналце и договорити се са њима да се тела за која претпостављам да су из Ћушке пребаце у одговарајуће возило којим би се затим у саставу војне колоне одвезао са простора Косова». Кад кажете овде његов кум на кога сте мислили?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Па на Синишу, не могу ни на кога мислити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Једног кума има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да кажете?

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда на место. Обрадовић Зорана значи, он је у притвору. Оптужени Поповићу изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само једну примедбу у вези кумства Небојше Милића и господина Мишића. Није ми познато да су били уопште кумови тако да не знам, али знам да је господин Милић имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милић или ко? О ком Минићу причате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Небојша Минић звани «Мртви» је имао кумова десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате за тих десетак?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Знам зато што знам госпођо, ја сам живео у Пећи 40 година. Знам кад је дошао из затвора Небојша, знам кад сам био у Београду овде код њега два пута због посла да му кумим да молим кад је био телохранитељ Браниславу Ивковићу, кад сам молио да ми нађе посао, јер ми је породица била гладовала ко и данас од тих силних пљачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А кумство ја колко знам, кумство он има барем колико је мени познато у том времену једно 4-5 кумства има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда и десет, добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И то је сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да набројите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тужилац пита да набројите те кумове. Вратите се овде. Значи овако, немојте прво одговарати тако тужиоцу, ја сам Вас чула док сте одлазили у овај део где седе оптужени да сте се Ви тужиоцу обратили тако што сте подигли руку и тако што сте рекли «рећи ћу ти» са «ти». Значи, немојте такве примедбе да стављате, немојте тако да се понашате, већ смо о томе разговарали овде. А тужилац Вас је питао нешто и сада ћу ја то да дозволим. Да ли знате још неког кума од тих 4-5? Значи, питам Вас да ли знате још неког кума?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Колико ја знам Зоран Рашковић је с њиме кум исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Стефан Ђурчевић, оно што су ме мој покојни пашеног је неки кум с њиме или тако нешто у том стилу, тако да то кумство његово познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је Ваш пашеног кум?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не знам. То морате да видите на који начин су они кумовали и коме су кумовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки жаргонски израз?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете шта Вас питам? Јел то било овако нешто у жаргону? Шта је то значило?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па они су, сигурно у цркву нису се кумовали, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него како?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Него овако «Куме, како си», «Шта радиш куме», а за оно двоје-троје знам сигурно да су у кумству били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате тужиоче још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Вратите се молим Вас на место. Позовите молим Вас Обрадовића. Да ли је дошао?

Оптужени ЗОРАН ОБРАДОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите, добар дан, микрофон. Да ли се Ви браните као и до сада? Да ли остајете код одбране коју сте до сада износили?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Остајем при ономе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још нешто да додате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па, додаћу можда само на кратко, овај, пре сам чуо господин Станковић кад је читао оптужницу, мислим није ништа толико важно за мене, јесте, овај, кад је рекао да смо се ставили на страни Војске Србије а само сам хтео да додам, на коју би страну то требао да се ставим? Напоменуо је да је тада војска, рекао је као војска албанска не знам тако у том смислу, то је била терористичка организација, колико се ја сећам и желим да нагласим да сам страшно веома поносан на оно што сам дао за своју земљу и даље да буде да би то и даље радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите.

Обрадовић Зоран остаје у свему код одбране коју је износио до сада у току поступка, у осталом како је то евидентирано аудио техником.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: И да сам се уредно јавио, одазвао и стао на бранику одбране своје отаџбине и да сам врло поносан на оно што сам обављао до 14. јануара 99.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14. маја.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте до 14. маја виђали у јединици Мишић Синишу?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, ја тог господина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја тог господина не познајем. Ја сам га пре, кад је било оног дана у Палати правде, први пут видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Сокић Абдулах и Поповић кажу да је он био у јединици.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га познајете.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја верујте ми, ја њега не познајем уопште. Никад га нисам видео. Ово је први пут да сам га видео оног дана у Палати правде, ја тог господина стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Браниоци? Нико. Оптужени, пуномоћници нема питања?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: И желео бих још нешто ако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: За мене врло битно. Имам проблем у вези моје терапије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили онај лек?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам добио лек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јете ли се обратили у Панчеву оном судији тамо?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Обратио сам се све, међутим, сада задњих пар дана они су чак и одбили, чак су рекли да морам сам о свом трошку да плаћам, да купим лекове и имам веома, то је за мене страشان проблем зато што пијем терапију недељу дана, па недељу дана нема онда касни две недеље а то је терапија која мора да се пије константно сваког дана, делује тек после 20 дана. И кад престанем да пијем ту терапију па поново узмем, има страшне последице и по моје здравље и што се тиче уопште свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је завршено то суђење тамо?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Јуче је завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је објављена пресуда?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Јесте. Мислим јуче је изрицање пресуде било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било изрицање пресуде?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Јесте и само сам хтео да Вам кажем на тај проблем у вези моје терапије да нешто мора да се реши ако је могуће некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у притвору по решењу суда у Панчеву.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за сада они врше надзор над Вама, ја могу само да писмено обавестим да сте се Ви овде на претресу жалили да Вам се не даје одговарајућа терапија.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то. Вратите се на место ако је то све што сте имали да кажете а ми ћемо, позовите молим Вас Николић Милојка.

Оптужени МИЛОЈКО НИКОЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дobar дан укључите микрофон. Да ли имате нешто да додате у своју одбрану? Да ли остајете код одбране коју сте износили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја остајем при своме што сам рекао.

Оптужени Николић Милојко остаје код одбране коју је износио до сада у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви познајете оптуженог Мишић Синишу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Познајем га, видео сам га на слави једанпут а и видео сам га једног пута у јединици, знам да је био нешто болешљив и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у јединици тада током бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Само један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један дан је био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, ја сам га видео и знам да је био болестан и дуго човека нисам видео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи тада или?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, био је у униформи и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда да определите када је то било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не могу верујте. Ја мислим да је то било на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је живео он?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је живео?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јел га знате из Пећи можда из града пре овога, пре бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, ја Вам кажем видео сам га на слави 98.године и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел сте се после виђали у Пећи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Видели смо се можда још једанпут а када је дошао у јединицу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је слава покојног Небојше Минића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, него старца његовог, Благоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његовог таста?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минићевог таста, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минићевог таста. И у које је она доба у зимско неко доба јел тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте да не знам. Ја не знам шта сам јео пре три дана верујте, ако ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не можете да се сетите. Да ли има питања тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милојко на главном претресу 21.06.2011.године, на страни записника 78/100 Ви овако кажете између осталог «било је ту њих два-три, шта ја знам на пример тај Рашковић», па онда помињете тај Мишић, Синиша Мишић. Ваш одговор је да. То је била та екипа, они су радили увече где су ишли, шта су радили, то не зна ни Бог.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Они су се дружили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте хтели да кажете са овим «они су то радили, ишли увече». Да ли Вам је познато?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Они су се дружили господине, шта су радили ја не знам шта су радили. Ето толико од мене што ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто помињете овде они су увече нешто радили.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па можда су ишли негде у провод, откуд ја знам шта су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На претходној страни кажете овако између осталог «па у ова задња времена, пошто сам, наслућивао сам за неке ствари нечасно да се раде, зато ја нисам хтео да учествујем у томе. Не знам шта су радили али осећао сам да су радили». Да ли имате нека ближа сазнања о томе шта су радили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете ово они радили, јел ту мислите и на Мишић Синишу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Дружио се са њима, е сад да ли су они нешто радили или шта су радили, ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете они радили, јел ту убрајате и Мишић Синишу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Дружио се са њима, е сад не могу ја њега да убрајам да ли је он ишао с њима, да ли је пљачкао, да ли је радио, шта је радио ја појма стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вама познато да ли је Мишић Синиша и да ли је Минић Небојша да ли су они били кумови?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Кумови?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Са венчања да, то сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел можете да нам објасните шта то значи са венчања и кад су постали кумови?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знам да га венчао кад се оженио е друго стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате кад је то било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли браниоци имају питања?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Немам питање, имам примедбу. Ово што је тужилац без обзира што ради 7,5 – 8 година, рекао није истина јер Мишић Синиша није био његов кум, ја знам ко је био кум венчали су се он и Рада 27.11. на Свету Петку, 27.10. на Свету Петку, ја сам био на тој свадби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па можемо да позовемо адвоката односно браниоца да буде сведок у овом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентирано као занимљива опаска тужиоца.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, ово није ушло опет у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није ушло?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Јел ушло?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укључио сам микрофон.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: А укључили сте. Дозволите, ја нисам сведок за 99. ја сам сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сведок или бранилац?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ја сам сведок за 2001.годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се будете договорили да будете као сведок, то можемо и то да решимо. Имате ли Ви још нешто да додате? Оптужени да ли неко има нешто да пита оптуженог Николића? Пуномоћници? Нико. Вратите се онда на место за оптужене. Позовите молим Вас Момић Ранка.

Оптужени Николић Милојко остаје у свему код одбране коју је износио у току поступка.

Оптужени РАНКО МОМИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете код одбране коју сте износили у току поступка?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да.

Оптужени Момић Ранко остаје код одбране коју је износио у току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Мишић Синишу?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нешто из виђења. Ево и сад сам имао мало овај прилике, да проговорим реч-две значи само из виђења. Стварно не знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када? Из тог доба бомбардовања или пре бомбардовања?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, не, пре бомбардовања га нисам знао. Из тог времена бомбардовања тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је био у јединици с Вама?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Кажу да јесте, али ја га не знам из јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви да ли га знате?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, ја га не знам ја сам то рекао и прије, али мени његова слика показивана и ја сам рекао да ми је познат али да не знам. С тим човеком никад се нисам дружио, нисам пиће попио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете имали сте сада прилике да попричате с њим? Где сте то имали прилику да попричате са Мишићем?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ту сад кад је седио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Ништа друго.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нисам причао ништа у вези дела. Не бојте се мислим ја сам толико поштен па сам то рекао, а могао сам то прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања браниоци? Нико. Оптужени? Пуномоћници? Да ли Ви имате нешто да додате?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па само ми једну ствар криво значи, прошао сам тај рат цели и да се терористи називају јединицом неком војном организацијом а ми да будемо паравојна, значи то ми је криво а ваљда ће и ово проћи, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на место. Позовите молим Вас Мишић Синишу.

Оптужени СИНИША МИШИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Чули сте оптужницу, разумели сте. Да ли питам Вас да се изјасните да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени, да ли желите да се изјасните о оптужби, да изнесете одбрану?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Нисам крив ни по једној тачки оптужнице.

Оптужени позван да се изјасни у смислу чл. 320 ЗКП-а изјављује да није крив ни по једној тачки оптужнице и да жели да изнесе своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да изнесете своју одбрану?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите онда реците ми откуд Ви у тој причи?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Е овако, почетком рата 91.године, у Вуковару кренуо сам, био сам горе у селу, кренуо сам горе од села према Београду, ту сам био ухапшен приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то година?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: 91. Задржали су ме пар дана, пустили су ме. Отишао сам у Србију, више се нисам враћао доле, остали су му мајка и брат доле и породица. Значи, нисам више присуствовао на територији Вуковара. Нисам био доле, нисам био у јединици, нисам ратовао из простог разлога, нисам знао да ми је брат мобилисан на српској страни или хрватској како је остало доле. После неког периода ја сам отишао у Босну кад је био рат доле, пријавио сам се прво у Семберијску бригаду. У Босни сам био до 97.године. 97. године када су почеле демонстрације у Београду био сам, радио сам у обезбеђењу Вука Драшковића. Ту сам се већ почео разбољевати крајем 97.године, почетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, ја не знам да ли овај шум смета или

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Имам проблема са операцијом грла. Крајем 97. или почетком 98. не могу тачно да кажем отишао сам у Пећ пошто је програм Србије био да се насели, као што Ви вероватно знате, Косово и Метохија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру програма СПО?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, програма Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Програма Србије.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, насељавање Косова и Метохије. Отишао сам био на Косово и Метохију, доле сам се пријавио у колективни центар, црвени крст, СУП, где сам добио смештај у студентском дому Пећ, ту сам после неких пар месеци почео да радим као чувар обезбеђење доле, ту сам се у том периоду сам се већ увелико био разболио, добио сам био неку врсту туберкулозе грла. Када је почело бомбардовање Пећи, значи то је био 25. ваљда, ако се тачно сећам, двоумио сам се био пошто је била мобилизација да ли да се пријавим у мобилизацију или не и на крају сам одлучио, отишао сам. Нисам био здравствено добро, нисам био способан. Отишао сам у територијалну

одбрану града Пећ преко пута касарне доле Пећи где сам затекао Минић Небојшу, овога Рашковића, мислим да је «Шумадија» био, нисам сигуран. Ту сам задужио наоружање, снајпер сам дужио 7,9 мм, по узимању задужења наоружања добио сам војну књижицу ТО Пећи и они су нам рекли да припадамо команди 177 Одрета, то јест војној полицији. Одатле смо отишли у кућу близу команде, ту је формирана јединица. Речено је да је Минић Небојша командант те јединице. Од тада добили смо задатак били да чувамо, да вршимо патроле по Пећи, да чувамо Патријаршију, водовод, објекте који су од значаја. Значи, то је било то што се тиче саме Ћушке што ми се ставља на терет. Ја јесам био у Ћушки, када је била значи и војна полиција и полиција и војска Србије доле. Значи, никада нисам био припадник те јединице «Шакали» као што Ви говорите нити знам икога из јединице «Шакали». Долазио сам у сукоб већ у самом почетку значи са Минић Небојшом такозваним командантом пошто ја нисам могао да пратим једноставно да их пратим у тим дејствима, нисам могао да ходам, био сам нон-стоп под температурама. У међувремену упознајем ту моју будућу супругу, спремам се за венчање. Минић долази, одузима ми возило које сам имао које ми је он на крају поклатио «Мерцедеса» сивога 190, стару. Одустима ми оружје, избацује ме из јединице. Ја кад се то десило значи ја сам скупао папире, држављанства, то што ми је требало за свадбу. У међувремену значи у року од неких 2-3 дана ја сам добио нападе гушења. Војни лекар ме шаље на ВМА где сам извршио операцију што можете, било би ми драго да ви нађете документа, мени не дају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то датум?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не могу да се сетим датума ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Неких пар дана после бомбардовања се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У марту, априлу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Март, не могу једноставно не могу да се сетим. Значи, постоји на ВМА то да сам оперисан, под хитно сам значи имао операцију неку ласерску грла и шта ја знам где је установљена туберкулоза у болници остајем пар дана, пуштају ме. Добијам упут да идем даље за ТБЦ на лечење. Ја се враћам кући узимам са супругом ствари и напуштам Пећ. Одлазим у Беране код њених рођака, ту остајем кратак период пошто нисам имао новца да плаћам ни лечење, ни кирије које су тада већ биле. Одлазим у Чачак код њеног оца. Она тамо проналази смештај. Ту боравимо, ту ми долази до још већег погоршања здравственог стања, пребацујем се у Ниш. После пар дана одлазим у

болницу где су ми били већ почели купити, речено је мојој породици да ми се купи канила за уграђивање на грло где сам већ почео, падао сам већ у неке коме и шта ја знам, да би се установило стварно да мени су плућа, мени су плућа 37% капацитет плућа је смањен значи трајно марамица слепљена. Значи, ја уопште у тим дејствима нисам могао да учествујем, то дефинитивно. Значи, човек који је под температуром, кога ломи температура, ја сам падао у несвест од болова грла, то све има уписано. То Ви можете све да проверите значи у болници, болница Ниш и ВМА, Кнез село где сам лежао 7 месеци у болници. У кратким цртама то би то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Добро. По закону прво Вам питања поставља тужилац. Значи, или ја бих Вас замолила или да говорите мало гласније или да приђете ближе микрофону или ако све то није могуће, да узмете, даћемо Вам столицу да кроз привучете себи микрофон да би могли да Вас чујемо разумете? Значи ако не можете да се сагнете добићете столицу да седнете, спустите микрофон и да Вас чујемо. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку изјаве поменули сте мобилизацију и територијалну одбрану Пећ.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете ближе да нам објасните околности под којима сте приступили територијалној одбрани Пећ. Када се то десило и на који начин?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Дан-два после бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте поменули мобилизацију то значи да је дошао неко да Вас је мобилисао или нешто друго?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, била је у граду општа мобилизација. Ја сам се, сам отишао, и добровољно пријавио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кома сте се добровољно пријавили?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Отишао сам у територијалну одбрану Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате код кога сте отишли?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, не могу да се сетим мислим да је био неки мањи чин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате где се тада налазила територијална одбрана Пећ?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Колико се сећам ту где сам ја био преко пута касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте отишли ту преко пута касарне, шта се дешава? Како је извршено то приступање Ваше?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Дошао сам доле, било је још ту људи који су били рекао сам био је Минић Небојша, био је Рашковић Зоран, како ли му је име, и ту сам видео «Шумадију».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су њих четворица радили ту?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Исто су се пријављивали у територијалну одбрану Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли се и они истовремено заједно са Вама пријавили?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Они су већ били доле, већ су били доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они, да ли сте Ви у моменту кад сте се пријавили да ли сте већ имали униформу или сте нешто задужили из територијалне одбране?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, ја сам добио био они су имали полицијску униформу колико могу да се сетим, радили су у полицији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам добио панталоне и кошуљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте добили панталоне и кошуљу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Од територијалне одбране Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то била униформа или цивилно одело?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не цивилно, униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је боје била?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Маскирна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Маскирна униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде знамо да су постојале две врсте једне су оне НАТО шаре а друге су зелене боје?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, не, стандардне српске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете стандардне то значи што је мислим неспорно, да су то биле зелене маскирне униформе.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Зелене да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Војне?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте задужили још неку опрему?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Само снајпер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Снајпер?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Снајпер да, са муницијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дали су и муницију?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате ко Вас је то задужио и да ли сте потписали неки реверс?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, потписано је у књизи некој а не могу да се сетим стварно да ли је неки заставник или нешто, неки мали чин је био, чак шта више, не сећам се ни да ли је било чиновна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је одредио да будете под командом Небојше Минаћа?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Милан Топлица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали сусрет са њим?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па једном или двапут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тада када сте се мобилисали и када сте преузели оружје и опрему јесте ли тада контактирали са Миладиновићем?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Дошли смо, кад смо дошли ту пред команду онда је речено да не знам да ли је Топлица рекао да је Минић Небојша командант јединице која припада 177. одреду полиције. Нисам сигуран, не могу да тврдим да је Топлица рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је поред ове четворице или тројице које сте набројали, ко је још био у тој јединици? Да ли познајете те људе?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У тој јединици касније, мислим касније можда не одмах, не тог тренутка значи био сам ја, био је Рашковић, Шумадија, Минић, тог тренутка мислим да више нико није био. После је било приступ јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да само поновимо тај тренутак то значи почетак бомбардовања.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то 23. или 24?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је рекао 25.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 25?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте поред оружја задужили још неку опрему?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша јединица имала још неку опрему поред оружја, муниције и?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не знам на коју јединицу мислите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На јединицу којом је командовао Минић Небојша.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тог тренутка не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте задужили моторолу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја колико се сећам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте касније у току рата, у току бомбардовања имали радио везу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Минић Небојша је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате који је позивни знак био?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С ким је комуницирао да ли знате?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, нисам био присутан никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је Ваш био однос са Минићем осим што кажете нешто а то ми нешто није баш најјасније, Ви сте били болесни па онда доводите у везу Ваш однос са Небојшом Минићем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па Минић Небојша према мени је био коректан значи упознао сам га 98.године мислим на слави. То је први контакт наш био и према мени је био ОК шта ја знам, знате како човек који је радио у полицији, није био нешто напрасит. Значи човек нормалан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија је то слава била кад сте га упознали?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па ја нисам сигуран, мислим да је од Раде његове будуће супруге у студентском дому.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када је било то Ваше венчање?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јој, не могу да се сетим ваљда 24.4.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Минић Небојша био присутан?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесте, Минић Небојша је био кум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он Вас је венчао?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то је 24.4.?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У то време је био понос да ти командант буде кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања извините.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да, током бомбардовања, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, то је неки ваш почетак од тога, после тога да ли сте заједно са јединицом ишли у неке акције?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Јесам. Ја сам рекао и малопре да сам једном био у Ћушки кад је било с војном полицијом, цивилном полицијом, војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате датума?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, не могу. Ја сам рекао већ једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате месеца?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Па после бомбардовања, сад кад је то било не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте после. Рекли сте после бомбардовања.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После почетка бомбардовања или?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: После почетка бомбардовања. Извињавам се, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо мало око тога, кажете били сте у Ћушки.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Био сам тада када је била војна полиција, цивилна полиција и територијална одбрана града Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично примили неку наредбу пре него што ћете кренути у Ћушку?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, јер тада су нас били покупили на брзину да идемо као испомоћ полицији и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре него што ћете кренути тамо знали због чега крећете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, дефинитивно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је још кренуо са вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја знам да је кренило да сам ја био, што се тиче мене били су људи из Територијалне одбране, опет понављам војна полиција, цивилна полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислите на Вашу јединицу да ли се сећате именом и презименом ко је још био са вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу да грешим душу сада да кажем, нисам сигуран, али мислим да је био Кастратовић, Кастро, нисам сигуран не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како сте кренули?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја мислим да сам дошао комбијем са војном полицијом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са војном полицијом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, нисам сигуран, не могу не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате када сте кренули?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које доба дана је било?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Било је лепо време, сад значи било је сунце не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли знате где се налази Ћушка у односу на Пећ?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, и то би ми било јако тешко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вам је требало из Пећи до Ћушке да дођете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Можда неких 10-15 минута, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили у селу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ништа, иза полиције, за борбеним возилима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је полиција радила?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Шта је радила, вероватно претресали куће и тражили нешто не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви били наоружани?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Снајпер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте у селу пуцали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко пуцао по вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: По нама не тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је нека кућа била упаљена?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тада не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте видели неки народ у селу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисам видео тада, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго сте се задржали у Ћушки?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па можда непуних сат времена, ако се и то добро сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је за то време, шта сте ви радили за то време, а шта су други радили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ми смо ишли значи, ја опет понављам, ишли смо за возилима полиције, значи кроз куће, кроз дворишта и шта ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због чега сте ишли кроз куће и дворишта?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па вероватно се вршио претрес или нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви видели да неко претреса нешто?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, зато што смо ми већ, понављам опет, закаснили смо били значи на ту акцију, а већ је био вероватно крај акције када смо ми стигли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте затекли неког од сељана из тог села када сте Ви дошли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели никога?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, баш никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је неко, да је било некакво окупљање тих сељана, да су била нека убиства и неке паљевине кућа?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тада могу да тврдим да није значи било бар где сам ја, куда сам ја прошао да није било паљевина и да није било пуцања, е сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви само једном ишли у то село или више пута?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам ишао само једном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једном?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Само један пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И тада кад сте ишли није било ништа?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После Ћушке где сте отишли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Кући у Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам значи нешто имена села Накло, Пављан и Захаћ?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, то сам прочитао у оптужници, уопште не знам где се то налази и гарантујем да нисам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули за ауто канал и сервис, ауто «Кућ»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ауто сервис «Кућ»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите Ваш бранилац Вам сада поставља питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: (Бранилац Синише Мишића) Ви сте рекли да сте били у неколико акција, ово сте поменули ову Ћушку, да ли сте били када је било у акцији када је требало ићи у ослобађање Кошаре?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесам, јесам, ту сам био исто присутан када смо кренули, не знам неки официр, велики официр из Београда је дошао и речено је да су Кошаре као пале, да морамо потхитно да идемо на Кошаре, ми смо кренули, стицајем околности на нас је пуцано знате на самом изласку, не могу ни да се сетим у ком месту смо били значи, пуцано је, ми смо се значи ту је било и погинулих и рањених и шта ја знам, аутоматски смо се вратили и то је био једноставно крај значи, ето шта лично мене што се тиче.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Је ли овај одлазак у акцију за Кошаре био после овог када сте били у Ћушки?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То не могу да се сетим стварно не могу да се сетим тога. Ја мислим да је био пре, не, не могу да се сетим стварно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи пре сте били у Ћушки па после Кошаре?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, мислим, не могу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То су сва моја питања, хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли можете да ми кажете прво за то, тај ваш боравак у Босни, ратовање у Босни, то ме занима колико сте Ви тамо провели година?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па провео сам скоро три и по године сам био и после рата сам био остао горе, живео сам горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте живели после рата?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а учествовали сте у рату од када до када?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када до када сте учествовали у рату у Босни?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисам, не могу да се сетим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Могу ја једно, дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујем одговор.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу да се сетим, значи у Бијељини.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па онда нема сврхе примедба ако чујете одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, кажите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја би Вас молио само на околности из оптужнице, околности из оптужнице су везане за одређени период, а питања која постављате нису везана за оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, хвала Вам на опомени. Да ли можда, како сте рекли да Вам се зове јединица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Прва семберијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва семберијска?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на којем је то подручју ратовало?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мајевица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Мајевици, да ли можда познајете из тог доба Момић Ранка, Николић Милојка?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џудовића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Елвиса Шуљевића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја сам Вам рекао кога познајем. Те људе нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су такође ратовали у Босни зато Вас и питам?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, нисам, нисам. Не, то дефинитивно значи. Значи ја сам био Прва семберијска бригада, јединица која је чувала једноставно ту, били смо стационарани на Мајевици у рововима, ту сам провео не знам ни ја неколико месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте завршили са неким чином војску?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у Босни?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, дефинитивно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро причали сте нам касније да сте се овде, господине Радивојевићу омета ме то што галамите. Причали сте како сте били обезбеђење председника СПО?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Вука Драшковића, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја морам једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је моје право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово што питате сада везано за боравак у Београду апсолутно није везано за оптужницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и та питања по мом схватању ЗКП-а нису дозвољена, а Ви изволите питајте. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро. Кажите ми молим Вас да ли сте Ви ту због неких значи способности постали то обезбеђење?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не. Не, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам да ли сте имали чин неки и то?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, једноставно стицајем околности сам упознао покојног Звонка Осмајлагића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је неважно. Значи питам Вас само због тога учешћа у рату.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а због чега сте Ви то, објасните нама, објасните и вашем браниоцу сматрали да је важно да нам кажете да сте ратовали у Босни, да сте били обезбеђење СПО, зашто сте сматрали да је то све важно да тако почнете, тако давно а не баш само за 1999. годину?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па једноставно да вам на неки начин покушам да вам докажем да ја нисам ратни злочинац, да сам ја један велики патриота био, српском војнику не доликује људи да силује, да убија недужне, можемо да причамо свашта, ми ћемо бити овде сви осуђени то је свестан сам, то је и јавност свесна Србије, али гледајте барем немојте слушати оног наркомана што вам прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Наркомана, Рашковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви њега познајете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Знам га из Студентског дома који је био дрогераш, доле се дрогирао па су га избацивали из Студентског дома.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали током бомбардовања или пре бомбардовања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Када је дошао из војске пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте пре бомбардовања или током бомбардовања упознали неког од овде оптужених?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесам, рекао сам вам, значи у току бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колико сте Ви уопште, колико сте Ви живели у Пећи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Непуних годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 1998. година негде почетак?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте тамо 1998.?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога од оптужених упознали тада?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Упознао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Упознао сам «Шумадинца» код Раде и Милић Небојшу и Рашковић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали неког од ових ко је био у «Муњама» Шалипура или Момића или Џудовића или Шуљевића, јесте чули рецимо за «Муње»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То су само, како да вам кажем, хвалоспиви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то сте чули приче?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи то су људи којима се дивило Косово и Метохија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али их нисте познавали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи лично да сам их упознао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте, а када сте упознали Момића, да ли га познајете уопште?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момића, оптуженог Момића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ко је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да сте ту неку реч разменили, али да се не знате. А неког од овде оптужених још осим «Шумадинца» да ли познајете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Овог знам, Рашковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, од овде оптужених кажем.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: «Шумадинца» и овог малога Бобана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле знате Богићевића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Он ми је био девер на свадби, ето стицајем околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли познајете Кастратовић Славишу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Славишу исто да, да Славишу познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откад њега знате?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па њега знам пошто је он ту из тога села где је моја будућа супруга била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да је он био у «Муњама»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па искрено да вам кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете хвалоспиви и то?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Искрено кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазили Ви у Гораждевац?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазили у Гораждевац?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте били са том својом супругом пре венчања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па пре венчања сам често одлазио, мислим често, често, довољно често, значи ја сам и 2002. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам за то раније.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добро, али могу и ово да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете ако бранилац не интервенише. Да Вас питам шта сте 2002. године?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Исто сам се вратио у Пећ значи толики ратни злочинац, толика злодјела урадио па се вратио да радим код Албанаца, код Шиптара како хоћете, да ме они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живели сте тамо једно време?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, живио тамо, регистровао се тамо, извадио документа тамо па ме нису они ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а откада сте Ви у тим блиским односима, од када се забављате са том својом девојком?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па нисмо се ми дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дуго?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисмо се дуго забављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током 1999.?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То је страховито брзо било, да, да, страховито брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него током 1998. то сам хтела да питам?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Брз период, љубав на први поглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците шта сте Ви уопште радили у Пећи када сте дошли, где сте били смештени, ја разумем да је то био тај програм насељавања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Студентски дом, ту сам се био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту добијате шта, собу или апартман или шта?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Собу се добија, то су јако мале собе, заједничка купатила, Црвени крст нас је хранио доле, у међувремену ја кажем ја када сам се ту већ јако разболио онда су ме били запослили доле као чувара, као портира доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у том дому?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У студентском дому, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У међувремену сам још помагао, мислим помагао оправљао шпорете, фрижидере и тако то, тим се бавио у Студентском дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У Студентском дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Студентском дому. Јесте ту имали радни однос неки или уговор?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, није ту било ништа тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда у том дому осим заштићеног сведока ко је још живео?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ових оптужених?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Рада, будућа и Минић Небојша један кратак период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви њих знате из тог доба, из тог Студентског дома?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, из тог Студентског дома управо тако да, док је Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Минић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Док је Минић био још радио у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Минић 1998. био у полицији?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: И 1998. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он у «Муњама»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тада мислим да јесте, за њега знам да јесте, волио је мало да се хвали мало више и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада везано за мобилизацију, ви сте колико ја разумем отишли добровољно?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, добровољно сам се пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евидентирани?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, добијао сам плату од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сам хтела да питам, да ли сте добијали дневнице или плату?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад сте добијали, тада током?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Редовно, редовно смо добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада током рата?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: И током рата и после када сам се био разболео, када сам био отишао, отишао сам у Крушевац после не знам непуних можда 6-7 месеци и добио сам заостале дневнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају 1999. године сте добили заостале дневнице?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када отприлике по вашој процени сте се разболели?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам био већ болестан када сам дошао у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него то када сте отишли у болницу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја мислим да је крајем трећег месеца, почетком четвртог значи, то је неко моје мишљење можда грешим, ја кажем боље ви то можете да проверите када сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете крајем трећег, је ли то значи крајем марта или крајем?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па пре ће бити почетком, пре ће бити почетком четвртог месеца, тамо негде око 10.04. пар дана пред свадбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре венчања или после венчања, када сте се венчали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Пре венчања ја мислим да је било, не знам једноставно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте у болницу пре венчања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 24.04. сам се венчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прво сте били у болници па се вратили да се венчате?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: После сам био у болници, после венчања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После венчања.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: После венчања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, значи прво сте били оженили се па сте отишли у болницу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тако је, јер сам тад већ дошао у сукоб онда са Минић Небојшом, дан после свадбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли у сукоб?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па једноставно дошао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам био кум?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам био кум?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте, да, да. Знате како, мислим њега сад је најлакше причати о мртвом човеку кога нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, зато Вас и питам шта је то?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја опет кажем он није био лош човек али је имао како да кажем, имао је своје неке принципе шта ја знам, некад га је неко лудило хватало и шта ја знам. Знао је данас да вам да срце, а сутра ће доћи да вам ишчупа то срце, значи сутрадан је дошао био одузео ми је био возило које ми је он поклонио «Мерцедеса» рекао сам већ једном «190» сиви и он и Рашковић Зоран да ме разоружају, да ми узму пушку. Дао сам био, одузели су, после непуних пола сата, сат сам отишао да ми се врати моје наоружање јер ме није он задужио са пушком и ту смо дошли до неког сукоба и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када Вам је поклонио то возило?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Одмах негде почетком бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то возило имало таблице или је било без таблица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Таблице, таблице, пећке таблице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пећке таблице?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Пећ, Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имало неку ознаку да се ради о возилу које се користи за војне сврхе?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не. Нисам то никада ни користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим које је то порекло тог возила?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте снабдевали то возило горивом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Куповао, или сам добио од некога, претежно смо добијали од Минића гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гориво, на који начин?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: На који начин, дођемо код њега кући, он има у кантама и да нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте потписали реверс када сте задужил муницију и оружје?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да, па уписано је у књизи, била је велика сећам се баш стварно велика књига је била где је уписани и бројеви снајпера и број оружја и муниције и све што се задужује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте касније задуживали муницију?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте задуживали муницију касније?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: И мени је то било први и задњи пут да сам задужио муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте добили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, када сам добио у Територијалној одбрани, значи никад од Минића ни метак нисам узео нити било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, а које возило је користио Минић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Он је био добио од полиције колико сам сигуран, колико сам сигуран џип, не могу да се сетим али знам да је био џип неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су још возила била у вашој јединици?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па био је тај мој, тај мој, тај «Мерцедес» што сам ја добио и мислим да је био «Голф 2» црни, тамно сиви, тако нешто и не сећам се других, и Рашковић је имао «Опела» неког мало јачег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте изгладили после ове свађе односе са Минићем?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, од тад сте у свађи били са њим?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па од тада до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је узео то возило и то?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да. Од тада па до 2000. и не знам које, 2002. ваљда када ми се супруга породила био сам у јако тешкој финансијској ситуацији, сазнао сам да је у Београду, сазнао сам његову адресу где сам отишао био до њега и једноставно тражио новац да купим АД капи, АД капи за дете, а овде се говори о пљачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћу мало да Вас питам кога познајете од оптужених и од ових овде људи, па ћу да Вас опоменем јер претпостављам да вам је бранилац рекао да овде имамо једну особу која сведочи под псеудонимом «ПС» и да када говорите о тој особи Ви кажете «ПС» а не његово име.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да ли то знате, да ли је то бранилац вероватно рекао, претпостављам да вам је рекао.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте, али од једног таквог криминалца да он мене одваја од моје породице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вас одваја криминалац од породице.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Како ме не одваја па колико је година робије добио у Србији, колико га година чека робије у Црној Гори, пљачкао, силовао и овде по Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми то што.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Је ли ухапшен за дрогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да Вас питам то што он говори није тачно или сматрате да се ради о особи која нема одговарајуће моралне квалитете уопште да сведочи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Како да не када се долазило до сукоба између Минића и Рашковића, Рашковић је имао своје људе са којима је радио, радио. Је ли се раздвајала била јединица у самом почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се раздвајала јединица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па у самом почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви мене чули значи или бранилац неку паузу да вам објасни, значи постоје неки људи за које говоримо под псеудонимом.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добро, разумем, ја се извињавам, али схватите и мене, мени дете има 11 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Треба да дрхти да ли ће му доћи сада Албанац што ме невиног држите овде, ево не мене, већину ових људи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Албанац?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: О чему причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми онда колико је људи било у јединици када се раздвојила, ко је отишао на коју страну?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не кажем ја, нисте ме разумели, ја не кажем да се јединица раздвојила, ја кажем да су била два клана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је уопште било људи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Око 20-так можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко је то био?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја људе које знам значи док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20 људи то није много, је ли.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте, да, али да ли Ви мене разумете шта ја говорим, ја које знам знам четири пет људи из те приче из те јединице док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богићевић, Кастратовић, Минић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Минић, ето сад опет да кажем заштићени сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кастратовић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја, Бобан Богићевић, Кастро и «Шумадија».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и осталих 15 не знате?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, и никада их нисам видео до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви некада окупили као јединица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја да био на скупу никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад, јесте имали постројавање?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте добили задатке, тако што свима кажу или сваком појединачно командант каже?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, није, вероватно није било појединачно, ја вам кажем да сам већ био болестан у том тренутку и у већини тих акција нисам судјеловао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али иначе како се добијало, како се задатак добијао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Преко Минића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако што се сваком појединачно, он свакоме појединачно каже?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па знате како, Минић једноставно само каже иде се ту и ту и то је био крај, значи није обраћао пажњу да ли су сви ту или не, то се преносило и скупљала се група и ишло се, значи али никада

се није ишло да смо ишли сами да није било полиције са нама, да није војна полиција учествовала са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам разумела. Ја питам само сада за вас, разумем да је ишла и полиција.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, па ја вам сада кажем, значи, Минић је постављен био за команданта и он је шта да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је звао неког па онда тај неко пренесе још неке и тако се скупите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, знате како скоро смо сви били ту у близини значи команда је била близу нас, значи када је силазио они су већином су били, по јединици су били ови што их ја знам били су заједно ту са њим у том стационару док се он не врати и каже шта треба да се уради, људи ако се иде иде се, ако не вратите се кући својој и готово, исто тако и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико он унапред то вас зове, мислим један дан, два дана, разумете како успете да се скупите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па дешавало се, ја вам опет не могу рећи колико, како се дешавало пошто опет понављам нисам био у многим тим акцијама значи по не знам који пут говорим нисам био, не могу да кажем како се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви причате само за своје искуство знате, само за то вас питам.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи за моје лично искуство, пролазио је покрај те куће од једног Албанца коју сам ја кућу чувао значи, човек који се вратио у ту кућу Албанац, где му кашика није фалила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте прешли у кућу из овог Студентског дома?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па то је мој таст добио од некога професора на факултету да му припази кућу, ја сам значи ушао у ту кућу рецимо 26-27. та је кућа како сам ушао, та је кућа остала таква, кашика није изнета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где се налази кућа?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Код болнице у Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је ту, Ви сте живели, таст?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, у тој кући смо ја и супруга, будућа супруга, да, били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када сте рекли оно да сте били нека као полиција, шта то значи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па кажем вам била је значи војна полиција где год смо били у акцији, значи ја опет понављам, никад нисам чуо да сам, да је неко звао «Шакали» ту јединицу, ми смо били 177. одред војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били у рангу чега, вода или чега?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Вод, вод војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били вод војне полиције у 177.?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Војне полиције 177. одреда, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неких других можда водова у 177.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још некога команданта?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па вероватно је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које су ваше игеренције онда биле ако сте вод 177. полицијски?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја вам сад кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ингеренције над тим војницима унутар тога, у том смислу војна полиција или војна полиција која садејствује са полицијом негде у неким акцијама.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, нисмо ишли у акције, ми смо имали задужења понављам значи да патролирамо градом Пећи да чувамо водовод, патријаршију и објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је дао тај задатак, разумете, када сте ви сазнали да сте ви полиција и да имате те задатке, ко је то вама рекао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја лично сам добио наређења од Минић Небојше, да ли је Минић Небојша добијао од некога другога, знам да је ишао горе код Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви чували, рецимо ви?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја сам највише био пећка патријаршија и патроле по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте чували Пећку патријаршију, онако како сте вршили смене, ко је још био са вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ту ноћ, ту ноћ седиш тамо, седиш, обилазиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами или са неким?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па претежно смо били сами, један напољу један унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли познајете тог ко седи ту са вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, то су се мењали, били су територијалци са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, је ли то буде од тих ваших 20 из те групе или?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, увек је био још неко из територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко овако.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Исто из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када добијате тај распоред да ћете да чувате Патријаршију, или да идете у град или?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Првих дана, одмах, одмах значи по пријему наоружања одмах је то било речено када су нас позвали речено је Минић је командант вршиће патроле по граду Пећи и чуваћете објекте и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како вас је он онда распоређивао на те појединачне те објекте или појединачне патроле?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па то је било његово оно како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакога дана, сваког другог дана или како?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па није било можда сваки други, трећи дан, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли Ви каже овде један од оптужених да сте ишли на Кошаре и Ви нам кажете да сте ишли, а да ли сте ишли у Дашиновац?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дашиновац да ли сте ишли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја не знам ни где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте ишли питам?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: На Кошаре јесам кренуо, значи нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Дашиновац?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не знам ни где је то, не могу да кажем јесам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у односу на своје венчање можете да определите када сте били у селу Ћушка?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја пре, пре венчања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сте били пре венчања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Пре венчања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била природа те акције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била природа те акције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па рекао сам вам ишли смо за полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта сте радили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ишли за њима, шта смо радили пролазили, гледали где има кога, је ли има шта, је ли има заосталих шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу шта је било?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам хтео да ометам испитивање, хтео сам само ако бих могао на минуто само пошто ће колега Мршовић да ме мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па изађите. Е сада кажите ми, оне слике са славе које смо видели и које Ви кажете да сте видели, разгледали сте овде бар фотографије је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то сачињено?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја мислим да је 1998. нисам сигуран, 1997-98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад ми кажите овде да ли знате да Вас осим овога заштићеног сведока још неки спомињу, тако Вас спомиње оптужени Сокић Абдулах који такође каже да сте Ви били кум са овим покојним Минићем и по његовом мишљењу, по његовом уверењу Ви сте били та нека, како и сведок «ПС» каже, прва лига која је учествовала и у подели плена и остало, и најјача екипа како каже сведок «ПС»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Прво ја то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видим, сада Ваш бранилац има примедбу. Кажите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ако сте желели да предпочите исказ Сокића онда предпочите онако како то стоји, овако како сте предпочили не стоји у његовом исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми помогнете, је ли се Ви сећате како је рекао данас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, ја, и да сећам се, имам исказ, он је данас рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније, од раније.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, а и данас се сећам шта је рекао, сведок Сокић је рекао, не ово да је то била екипа која је то била најгора, него је рекао тачно да је Минић Синиша кум овог «Мртвог» и да се сећа да је нешто код комуналаца причао са Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сматра да је учествовао у подели плена, али то је његово мишљење.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не плена, не, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је он мислио тако.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извините, рекао је да прије претпоставио да је делио плен, а да он то никада није видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја то и питам.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим вас растумачите ми питање, сада стварно нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, значи нисте разумели браниоца?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисам разумео уопште питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели. Ево овако ја Вас питам, дакле оптужени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам овде само да ставим једну примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Абдулах Сокић није рекао да претпоставља, него је рекао да су плен делили ти и ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, а данас је објаснио да он то мисли, да никада није видео, дакле ја вас питам, Ви кажете да познајете Богићевића, да познајете Кастратовића.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да познајете «Шумадију».

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да познајете Минића, да познајете Рашковића, је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ја Вама кажем, постоји још један оптужени, он се зове Сокић Абдулах.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Никад нисам чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, он каже да Вас познаје, да сте били, да зна да сте били кум Небојши Минићу, и да он мисли да сте учествовали у подели плена, једном он каже да сте Ви делили плен са «Мртвим», данас каже да он то никада није видео, али претпоставља јер сте Ви били блиски са Минићем?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па, је ли знате како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да ли Ви прво, реците ми да ли знате тога Сокића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не. Дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки човек за кога овде провејава, ја не знам да ли је то тачно или не, надимак «Вампир»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Упознао сам га овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде, добро. Е он каже да Вас зна и каже ово за поделу плена?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Је ли можемо да се суочимо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Такође каже сведок «ПС» да сте били.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ме више прекидати. Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, дозволите, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, седите, знате шта, ајде примедбе на крају, молим Вас браниоче.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само нешто да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас више да ме прекидате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Овај, ја имам право на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине. Не, немате право у сред мог испитивања да ме прекидате.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па зато што хоћете да предочите исказ сведока «ПС».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо овако.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Што није дозвољено јер је то доказ који није изведен на главном претресу, не може се предочавати.

Настављено у 12.49 часова након паузе ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Мишић молим Вас дођите овде. Господине Бобот, изволите. Ми свакако завршавамо у 14, 14:15 пошто поподне има суђење овде. Ко ће да Вас мења, Палибрк и за Петронијевића, је ли тако? Да наставимо. Е сад, изволите бранилац.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја се извињавам ако Вас је нека моја реакција изиритирала, али моја обавеза као браниоца да увек када сматрам да постоји повреда ЗКП, а која је на штету мог окривљеног, ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, Ваша обавеза је да ми омогућите да постављам питања. Друго, да се позовете на члан закона и да ако конципирате одбрану, а имали сте времена да припремите одбрану, дакле, да оптужени оно што је причао у својој одбрани ја га то и питам. Тако Вас сада питам за сведока о коме сте Ви причали и која је главна ствар у Вашој одбрани. Ето то је то. Значи, сам прича о тој одбрани, сам прича о Босни, сам прича о Вуку Драшковићу и ја га то и питам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја не знам шта ћете Ви да питете, па кад поставите питање или неко други, у овом случају сте Ви као председник већа, ја тек онда могу да знам да ли има места примедби или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, примедбе онда на крају кад завршим испитивање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада седите. Ово Вам је све евидентирано. Дакле, примедбе на крају. Реците ми, све време причате о сведоку "ПС" и етикетирасте на различите начине, користите различите начине и изразе за њега, па Вас ја питам да ли сте Ви можда када сте разгледали списе и када сте се припремали овде за одбрану прочитали исказ?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Списе нисам прочитао, значи пошто Ви сте на прошли пут кад сам био изашао да дам изјаву рекли сте да ћете ме водити код лекара да бих добио диоптрију за наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам рекла да ћу Вас водити код лекара да добијете диоптрију. Ја Вас и не водим код лекара, реците ми сада за списе?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не Ви, него да ћете дати налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате од затвора од када сте притворени проблеме са видом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мени се вид, ја сам носио +1, сам ми већ 1,70.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада у затвору Вам се погоршао вид?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да и ја сам то одмах био пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 03, 04. новембра?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам се погоршао вид?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 20 дана?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да у онаквој просторији сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи, од како сам ухапшен код лекара сам једном био, мокрење, да извинете, имам на сваких 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми причате које здравствене проблеме имате, само ми реците, рекли сте да желите на преглед. Сада ми реците везано за овог сведока "ПС", рекао је и Ваш бранилац да Вам је читао. У сваком случају ја закључујем да Ви знате шта је он причао, шта је он рекао и да Ви знате о коме се ради, откривен Вам је његов идентитет па да Вас питам да ли Ви знате да је он рекао и шта је рекао за Вас?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били прва екипа, прва лига и тако даље, каже «Синиша криминалац из Босне», не знам да ли то мисли на Вас, одатле почиње и затим да сте били та нека прва и најјача екипа којом је био окружен командант «Мртви»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја могу само ово да кажем, значи прво нисам био прва екипа као што говори, друго нисам криминалац из Босне то је дефинитивно, значи једноставно не знам о коме прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били прва екипа?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, дефинитивно не. Значи, прво то. Друго, не може да каже криминалац из Босне, јер сам с њим живео у Студентском дому. Зна да сам из Вуковара и једино ако је толико отишао па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда је мислио на неког другог.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте још да видим шта каже. Такође, за овај догађај у селу Ћушка он спомиње да сте били у групи са «Мртвим»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се оног каже да су породицу једног од албанских лидера чијег су припадника лично побили «Мртви», «Кастро» и Синиша који су били заједно на тај дан и унапред знали која је то породица, где се налази и тако даље и сећате се онога у штабу каже «Синишу како са дивљењем гледа и пред осталима говори «Мртви, алал ти како си преклао маторог у секунди», сећате се тога?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, сећам се. Могу ли да изјавим нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, па зато Вас и питам.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи, никада, никада после било које акције што се наводи ја се нисам враћао у штаб, ја сам ишао кући. Ја једини штаб што знам то је био ту у близини Топлице. Где су се они после пребацили, ја стварно не знам. Значи, то је било тих пар дана што сам био припадник 177. одреда при војној полицији. Значи, никад нисам био у том неком такозваном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Топлице колико сте пута били у штабу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим? Једно два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами или?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па једно два пута сам можда био и сам, јер то ми је било на 15-20 метара од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега сте били сами код команданта?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Чисто сам отишао попио кафу, значи никаква задужења или нешто овако, јер кажем Вам било је од моје куће 10-15 метара штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте били блиски са командантом Топлицом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: С којим командантом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Топлицом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, кажем Вам другарски, значи никаква блискост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Топлица оптужени, Топлица Миладиновић, када сам почела да Вам предочавам ко Вас познаје, ко Вас не познаје па је онда интервенисао Ваш бранилац и тако даље, па смо направили паузу, оптужени Топлица Миладиновић каже да Вас не зна.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја Вам сад понављам био сам, не могу рећи да га знам лично, значи било је ту људи око Топлице који су још били, ја сам долазио горе у команду, ту је много људи пролазило, значи отишао сам, седео сам попио кафу, дошао кући. Значи, с њима ако сам седео можда једанпут, евентуално двапут и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А долазили сте онако другарски у команду, пили кафу, али га не знате, можда сте седели једном или два пута? Добро, само питам. А кажите ми, познајете ли Поповић Срећка?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Вам се зове ташта?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Лидија Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, не знам да ли је то та или је нека друга жена, вероватно Вам је та жена о којој прича оптужени Поповић претходна он каже да сте се оженили ћерком његове школске другарице Оливере и да Вас познаје тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Можда су њу звали Оља, Лидија, можда у школи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лидију у школи звали Оља?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Могуће, ја не тврдим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Поповић Срећка?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас из тог периода зна због тога што сте се забављали и касније оженили са том ћерком његове те школске другарице?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његове те школске другарице?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове остале оптужене?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Рекао сам Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николић Милојка колико добро познајете нисам схватила? Знате да има неке фотографије где сте заједно на слави.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Морате ми рећи ко је Николић Милојко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шумадија».

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: «Шумадија» њега знам, њега сам упознао 1998. године на слави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На слави сте га упознали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да и можда смо се ако смо се видели још једно два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у јединици?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па у јединици свеукупно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били заједно у акцијама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Можда то кад смо били у Ћушки са војном полицијом, али не могу да тврдим да је било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некад у Ћушки без војне полиције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у некој акцији без војне полиције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па био сам у неким, у претресима сам био, како се зову сад та села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи или у другим селима?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У селима некима, на «Б» слово се зову, не могу да се сетим стварно, чисто претреси са војном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако Ви мени кажете малопре да сте Ви војна полиција са којом то војном полицијом Ви идете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Војска Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте Ви одред војне полиције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Вероватно смо припадали 177. одред, вероватно је припадао под команду војне полиције чим смо радили са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Минић Небојша и Топлица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Топлица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант те војне полиције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То ја не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико њих иде са вама у ту акцију?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па око двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њих двадесетак и вас двадесетак?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли са редовном полицијом у акцији?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па било је први пут у Ћушци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било онда војних полицајаца?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То не могу да Вам кажем колико је било, јер сам рекао да смо већ пред крај дошли били, али било је много, стварно је било много, тада је баш било много и војске и полиције и цивилне полиције и војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питала бих Вас за те акције друге које сте обављали, те претресе по другим селима, то сте увек радили са војном полицијом или некад и са редовном или некад сами или како?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па знате како, ја што сам ишао ишао сам највише значи са војном полицијом и то опет понављам, не знам да ли сам био у две, три акције уопште јер физички нисам могао да издржим, значи физички ја сам падао, значи нисам могао да дишем, нисам имао ваздуха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али тад кад сте били ја Вас за то питам која су то села, како су се одвијале те акције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Претреси кућа, тражење наоружања, нормално и не нађе се, изађе се, иде се даље и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ишао тада рецимо као извиђач у те акције, је ли ишао неко напред, је ли сте ишли аутомобилима?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја колико знам не, колико сам ја упућен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада учествовали у неком обрачуну где се пуцало на вас или сте само обављали претресе?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Једино се пуцало када смо кренули на Кошаре што су пуцали на нас, то је једини мој доживљај с пуцањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако у неком обрачуну?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој борби?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, нисам ни у једној борби учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте патролирали по Пећи или чували те објекте, да ли сте можда приметили да се локално становништво исељава?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па било је исељавања, било је, видело се да се то напушта, иде се возилима да одлазе из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Становништво српско или албанско?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па сад вероватно албанско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, били сте Ви у кући тог Албанца, је ли он напустио?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја кажем вероватно Албанци, он је отишао пре него што су почела та дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да пре бомбардовања што је радио на факултету у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су то биле организоване колоне, је ли било неко упутство шта да се ради?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја нисам имао никакву наредбу рецимо да скупљам, да шаљем, било је колона, виђао сам и кроз Пећ да су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тим акцијама у којима сте учествовали да ли је било неко упутство шта да се ради са становништом, да ли сте тражили некада и припаднике ОВК?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесу, то је та кад смо били први пут у Ћушкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут у Ћушкој сте тражили припаднике ОВК?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Припаднике, да, и тражено је наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте нашли нешто од наоружања и да ли сте нашли неког припадника?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја не, значи са овом групом. Па не могу ја да Вам кажем, јер ту је било стварно јако много људи, то је било преко 100 људи и полиција, ми смо касно дошли, већ је било скоро крај акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела ко је све био у Вашој групи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам рекао мислим да је био «Кастро» и ови из Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један, двојица?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви били пре тога?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пећи? Зашто сте дошли тако касно?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па зато што нам је вероватно касно било јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то сати на пример?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не знам, не могу тачно да кажем, само могу да кажем да је било јако лепо време, сунце је већ изашло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Кастратовић каже нешто друго. Оптужени Кастратовић каже у првом наврату пред полицијом и истражним судијом да је он ишао у Гораждевац јер му је тамо наложено да чува стражу. Међутим, други пут каже да је отишао на славу где је тада Свети Јеремија у његовом селу и сеоска слава и литије и тако даље?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја се не могу сетити, ја само кажем мислим да ја сам, малопре исто тако рекао, значи мислим да је био «Кастро» са нама, али нисам га, не могу да кажем сад упечатљиво био је цело време са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете којим сте путем ушли у само село?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Стварно не могу да се сетим, знам имам слику, значи било је две или три улице, рачвало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли су асфалтиране улице или оне сеоске земљане?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сеоске, земљане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли безбедно, значи пита Вас тужилац да ли је неко пуцао на вас?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, није нико пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успут знали где да нађете своје војнике, своје саборце?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ми ту докле нас је комби довезао ту су већ били полицајци који су већ заостајали, који су ишли даље, ми смо само за њима ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се враћали да ли је на путу било људи, колона возила?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било редовне полиције у плавим униформама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли њих било више или?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Више полиције, регуларне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Мићу Мартиновића?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића Мартиновић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро, то је за сада то. Хоћу да Вам покажем и неке слике, Ви сте их већ гледали или можете да нам кажете Ви се налазите на којим сликама у оном албуму код Радосаве Минић, је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, са славе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што кажете са славе?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да. Да ли је слава или је нека прослава пошто смо ми у дому то тако често знали да се скупимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели себе још на некој фотографији?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни на једној од ових у фотоалбумима? Ево сад ћемо то да погледамо. Хоћу да Вам прочитам још нешто, овде је сведок била Ифета Чеку и била је Радосава Минић. Ево овако, рећи ћу Вам шта каже Радосава Минић, она каже да сте Ви ту на тим фотографијама и тако даље, описује Вас, каже да сте живели као избеглица, да сте били у јединици са њеним мужем и то је то. Ифета Чеку је такође на неким фотографијама препознала Вас, сада ћемо да видимо ту слику.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није тачно, једноставно ја морам тако да реагујем.

Констатује се да када председник већа предочава део из саслушања оштећене Ифете Чеку, бранилац оптуженог, адвокат Ђорђевић без микрофона виче, «то није тачно», па се бранилац опомиње да не омета председника већа у испитивању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да прегледамо те слике, па ћете ми Ви рећи, па ћемо овде да разјаснимо да ли сте то Ви или нисте и за кога то Ифета Чеку овде каже да је на овим сликама. Да ли из овог фотоалбума, да ли сте гледали овај фотоалбум «Хјуман Ратјс Воч»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не знам, морате ми показати слику, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да нам стави на документ камеру односно на мониторе, слику документ камере? Ви ћете нам рећи када будете видели ове фотографије, да ли сте претходно, да ли сте гледали уопште када сте разгледали списе и да ли на тим фотографијама

негде има Вас или неког од догађаја или људи које препознајете из тог доба?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Могу наочаре да ставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Јесте гледали овај албум?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мислим да јесам. Мене овде нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, неко други, да ли познајете некога из тог доба?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не, по овим сликама, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог? Идемо на три

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ИСТРАЖНИ СУДИЈА: Не знате ко је то?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово је дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дефинитивно, не знате ко је?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су неке личне карте, то Вам нећемо ни показивати, имате доле опет неке.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово се ништа не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки у униформама.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово је јако мутно, не може ништа да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да изоштримо.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гурија, да ли знате Гурија уопште?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Чуо сам о њему сам слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте слушали, добро. Не види се ништа?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да узмете у руке фотографију?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Можда би било боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, изволите, погледајте тај фотоалбум, гледали сте га кажете и кажите нам да ли сте ту некога видели, препознали, да ли сте Ви на тим фотографијама и то је то.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово је Кастра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој фотографији, прочитајте нам, број на којој фотографији, погледајте.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 284-36.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то је горе број стране, испод фотографије који је број.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 1 испод фотографије у фотоалбуму «Хјуман Рајтс Воч» препознајете Кастра као особу која стоји са десне или леве стране, која је по реду?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С десне стране, прва по реду. Када је он тако изгледао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он тако изгледао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не знам, знате шта, ја не могу рећи када је изгледао, познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познат Вам је, знате да је то тај човек, добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, сада већ има људи овде, код мене су у затвору.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, дозволите ми реч, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље не препознајете никога?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био фотоалбум «Хјуман Рајтс Воч». Ми ћемо Вама сада од ових фотографија да дамо ове о којима сам ја говорила, даћемо Вам фотоалбум фотографија које су сачињене приликом претреса куће у којој живи Минић Радосава, па ћете да погледате фотографије 16, 17, 18 и 19, а онда ћемо те фотографије ставити на документ камеру.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, овде познајем себе и Радину сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на тим фотографијама, на којој, који је то број, опет нам кажите.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Број 16.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На броју 16 сте Ви, не 15, рекла сам Вам 16, 17, 18 и 19.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 16 смо ја и њена сестра, онда ова 17 ја, значи ја и опет њена сестра овде, ја и њена сестра број 18, 19 ја и њена сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да Вам кажем шта је рекла овде када је била Ифете Чеку. Она је гледала такође фотографије и она каже овако, она констатује да на фотографији 16, не на 18 и 19, поново иста особа, не препознајем, а онда каже да јој је на препознавању неки човек личио на њега, на овом што има сиву мајицу и што држи подигнуту чашу, овај и онда је тужилац пита «да ли сте лице које личи на овог човека видели у Вашем дворишту те године?», она каже, «нисам сигурна, али ми нешто, нешто ми значи». Затим, за фотографију 19 каже, «јуче када сам рекла

нешто нос, нешто ми значи». То је то што сам ја хтела да Вам предочим и да Вас питам и да Вам даље кажем да она каже да је та особа била у њеном дворишту, да је каже, «имала заврнуте рукаве», јер она тога дана је била овде у кошуљи, па је имала овако подврнуте рукаве на кошуљи, па је тада нама рекла да је та особа тако отприлике изгледала. То је то што сам хтела да Вам предочим, што претпостављам да Вам је и бранилац читао, дакле, она каже да Ви њој некако делујете познато. Сада ћемо те слике, вратите нам то да то ставимо на документ камеру да погледамо. Да ли има потребе, заправо да Вас питам, тужиоче, браниоци, не? Нико, добро, то су ге.слике гледали више пута. Да ли има још неких слика које бих ја могла данас да Вам покажем и да Ви имате ту нешто нам сугеришете за те фотоалбуме да сте прегледали то. Да ли има негде још Вас?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Колико сам ја погледао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још нечег што бисте нам рецимо рекли или показали на тим фотографијама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има, гледали сте и фотодокументацију која је сачињена у селу Ћушка. Да ли Вас је то можда подсетило, ту су и неке две као скице, да ли Вас је то подсетило на место на коме сте били?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пут са оном таблом, сећате се?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте знате шта, стварно сам упечатљиво, јуче сам сат времена гледао, значи ја једноставно не могу, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада за слике, да ли неко има питања? Не, бранилац, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја немам примедби на записник да би на крају претреса износио примедбе, јер се ово, овај, и снима и звучно и видео, али Ваша констатација, питање или предочавање, како год да назовемо, где Ви кажете, Ифета Чеку Вас је препознала, што није тачно. Ја сам зато реаговао да то није тачно, јер она то није рекла. Ви сте ме упозорили. С друге стране, Ви сте такође рекли, Кастро је рекао да није био тада ту, него да је био у Гораждевцу и то није тачно. Зашто није тачно? Зато што Вам је окривљени Мишић Синиша рекао – ја сам у село Ћушка ишао са војском и полицијом пре Кошаре. Неспорна је чињеница да је Кошара била пре овог догађаја који је предмет. Кастро је говорио о догађају који је предмет овог поступка, значи о догађају од 14-ог. И кроз Ваше питање се доводи једна лажна дилема, да постоје разлике у исказима, то потпуно није тачно, разумете. Човек говори о догађају који

је претходио Кошарама, за који ми знамо да је био 18. априла, а предмет оптужбе је 14. мај и Кастро говори о 14. мају да је био у Гораждевцу, а Ви окривљеног, питате му, предочавате му Кастров исказ и кажете, када он каже, био је са нама Кастро, каже, да, али Кастро је рекао да није био са Вама и није био у Гораждевцу, што није тачно, не говори се о истом догађају. То је био мој разлог да се јавим и да ставим примедбу и свака моја примедба пре него што се постави питање је дозвољена и то је моја обавеза као браниоца. Ви наравно можете, Ви сте дали реч, то је Ваше право да управљате поступком, али ја на то имам примедбу, значи ја немам примедбу на записник да бих ја сада говорио у записнику није то унето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да идемо на питања која имају браниоци. Господине Радивојевићу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, можемо да покажемо слику на којој је препознао Кастратовића, да видимо и ми, Ви сте видели вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо прво показали, господине Радивојевићу, она је прва показана преко документ камере.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нисмо, не знамо која је слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте режија на документ камеру, опет ову слику број 1 «Хјуман Рајтс Воч».

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не знамо која је слика. Председнице, ја имам право због заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ништа објашњавати, погледајте слику, ту слику смо већ гледали.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: На којем месту је Кастратовић?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: На другом.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: С десне, леве стране?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Од десне на лево.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Молим?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Од десна на лево.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Први, јел?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Други.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Други, хвала. Председнице још једну ствар, немам више примедби, немам више примедби, само једну примедбу, господин Сениша Мишић је рекао, «први пут када смо били у Ћушки». Молим Вас, прегледајте транскрипт, први пут, то је април месец, није 14. мај и господин је рекао да 14. маја није био у Ћушки. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја имам два до три питања, прво питање, господине Мишићу, да ли сте Ви некада од Топлице Миладиновића добили директно неко наређење?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли сте Ви били присутни некад када Топлица Миладиновић даје неко наређење?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Одакле су Ваша сазнања о томе да је Топлица Миладиновић издавао одређена наређења?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па једноставно Минић би долазио и рекао «Топлица је наредио то и то».

АДВ.КРСТО БОБОТ: Добро, захваљујем. И само још једно питање тада када сте Ви били у Ћушкој, тад кад кажете да сте били, да ли сте тада запазили да је можда одузимана нека имовина од грађана?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, дефинитивно не.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Не знате. Неки аутомобил јесте ли тада запазили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, јер ја опет понављам, значи дошли смо пред сам крај акције, акција је већ била завршена. Не знам да ли смо се задржали пола сата, сат, стављени смо у комби, пошто сам ја дошао с комбијем с војном полицијом, враћени смо за Пећ.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је познато да ли је «Мртви» возио неки «БМВ»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Знате шта, глупо је сада да кажем не знам, знам из оптужнице.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Не из оптужнице, да ли Вам је познато значи да ли сте видели да је тај «БМВ» негде паркиран код његове куће у Пећи или у Гораждевцу или да ли сте негде видели «БМВ»?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу једноставно да се сетим стварно.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питања? Још нешто се сетили у међувремену, је ли?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја нисам када сам се јавио нисам имао питање имао сам примедбу. Сад сам се јавио за питања ако дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имали сте питања, тужилац па Ви.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, нисам се био јавио због питања, него сам се јавио због примедби, а сада сам се јавио да поставим питања ако дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па били сте већ после тужиоца, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не разумем зашто, мислим, потпуно се понашам на начин како предвиђа ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, изволите питајте.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хоћете само да нам кажете када сте пошли за Београд где сте отишли у коју болницу? Ви сте то рекли али можда сам ја заборавио.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: На ВМА.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: ВМА. Да ли се сећате који Вас је доктор оперисао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, пошто ми је таст радио исто нешто при војсци, отишли смо код пуковника Симића и он ме је одвео директно значи преко везе код пуковника Обрадовића начелника ОРЈ.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када после операције на болничком лечењу да ли се сећате колико сте се задржали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па једно шест-седам, десетак дана максимално ако сам био тамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Након изласка из болнице да ли се сећате да ли сте одмах отишли у Пећ или сте негде на друго место отишли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, отишо сам, прво сам био у Обреновцу још пар дана јер сам још имао проблема био са говором и онда сам отишао после пар дана за Пећ, купио ствари, где сам срео «ПС-а» на изласку значи из куће где је он већ почео да прети, значи да се не изражавам сад којим речима, да сам такав и такав што напуштам ратиште и шта ја знам, где сам једноставно узео упалио ауто и отишао да не би дошло до сукоба.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је то кад сте напуштали Пећ ишли за Беране да, тај догађај који сад описујете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Дефинитивно да, дефинитивно из Пећи.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање. Ко је био с вама у пратњи када сте тако болесни отишли на ВМА?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Од моје супруге отац, пошто нисам више био способан ни да возим ауто под јаком температуром, под јаким лековима сам био тако да нисам био способан ја да возим, значи били смо ја, супруга и њен отац.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како се зове отац Ваше супруге?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Драган Петровић.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И да ли сте када сте пошли на ВМА да ли сте имали неки упут?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, добио сам упут од војног лекара који је био ту стационаран близу команде 177. одреда где ми је написао «хитно», упут за хитно, значи фактички ја мислим да сам чак шта више ту ноћ на свој ризик да смо кренули били ка Београду.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То су сва моја питања судија, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали браниоци? Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја само једно кратко питање, без обзира што се оптужени изјашњавао али није питан директно. Да ли господине Мишићу познајете Цветковић Звонимира?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветковић Звонимир.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Цветковић Звонимира да ли познајете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Јесте ли некад чули за то име и презиме?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Оптужени? Нико. Пуномоћници? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вас питала пошто помињете да сте Ви ишли као испомоћ војној полицији и кажете да је једном приликом ишла и редовна полиција да ли можете некога да наведете из те војне полиције, помињали сте и ТО, неког из војне полиције, некога из редовне полиције и некога из ТО-а?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не могу поименично сигурно да Вам кажем то, јер опет понављам по стоти пута значи да смо дошли већ на крај акције где се већ полиција била фактички завршила посао, ми смо само прошли кроз то село што су они били претресали, ставити смо само у комби, враћен кући у Пећ и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли да нам кажете ко је руководио, коме се јављате кад долазите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ми се јављамо Минић Небојши.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, је ли ви долазите са Минићем а ови долазе пре вас или како?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нисмо имали толико возила да би могли ићи појединачно па да се можемо јављати сваки час, значи ја сам припао значи са војном полицијом ту је била места, ту сам ушао у возило, отишо с њима, прошли кроз Ћушку, вратио се с њима, отишао кући.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате с ким сте то били у возилу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не знам, не могу се сад сетити стварно имена, не могу, дефинитивно не.

НАТАША КАНДИЋ: Онда сте такође говорили да сте ишли у акције тако нека села која нисте могли да идентификујете и да сте ишли у претрес такође са војном полицијом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, то је било чисто тражење.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је командовао, ко је водио те акције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Знате како ми смо имали у том тренутку претпостављеног Минић Небојшу, е сад да ли је он имао некога изнад себе то већ не знам.

НАТАША КАНДИЋ: На терену кад кажете и војна полиција и ТО и редовна полиција, ко руководи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па схватити да је Минић Небојша руководио Пећи, а не том јединицом, можемо и тако рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Шта да је руководио?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па да је био можда главни и за целу Пећ а камоли за нешто друго.

НАТАША КАНДИЋ: Да је он руководио полицијом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не мислим баш буквално руководио полицијом, да се његова реч поштовала доле, ето једноставно то.

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете да је био главни у Пећи.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па можете сматрати главни.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а ко је онда био одмах иза њега?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не знам, нисам био у тим круговима људи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко да ли има питања? Имате нешто још, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте, остало је само нешто пар ствари неразјашњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је нешто, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Комби, колико је вас било у комбију кад сте кренули у Ћушку?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја мислим око петнаестак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте били обучени, шта сте имали од опреме?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам имао шарене панталоне оне војничке и кошуљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте имали на глави?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мислим да нисам ништа имао на глави.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био неко да је маскиран био?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тада не, не, војна полиција не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је био маскиран?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја кажем тада не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро а када, кад је био маскиран?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па можда у неким другим акцијама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се то био маскирао и ко?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја не знам ко се био маскиро, али ја нисам значи ја лично нисам био маскиран. Минић се понеки пута стављао ону, како се каже, капу и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је то стављао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то стављао?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Капу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има неко да је мазао лице?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па вероватно је било, ја га никад нисам мазо, лично ја га нисам мазо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете задужили сте снајпер.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са тим оружјем ишли у сваку акцију?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У сваку акцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иначе чему служи снајпер, зашто је намењен?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па Ви сте служили војни рок исто као и ја, знате зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако да одговарате.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па шта треба да кажем сада убиство, па да пита кога сам убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за убиство, Ви сте војник за борбу, знате, не, не, не, није. Значи за какво пуцање, знате, то Вас пита тужилац.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За какво пуцање, да ли за исту сврху као и топ на пример, знате.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, то пита.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Појединачно пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно пуцање?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На близину, на даљину?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па на даљину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На даљину. То пита тужилац, иначе ништа овако, не би свакако дозволили нити би вас претпостављам професионалац тако питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли се сећате кад сте добили тај сиви «Мерцедес»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не морате да кажете, само немојте да се љутите.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сиви «Мерцедес».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте добили сиви «Мерцедес»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други-трећи дан после бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад са тим аутом ишли у неку акцију?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сад ћу вам рећи, можда не у акцију значи, него исто у претрес са војном полицијом у, како се зове, Бјело Поље, како се зове, Бело Поље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то било Бјело Поље? Бело или Бјело?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Бело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бело Поље, каква је то акција била?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Исто претрес кућа, тражење наоружања и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли та акција претрес кућа и ово што сте радили да ли има неки војни назив?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја га нисам имо никад. Не, тражили смо наоружање, тражили смо наоружање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је познато шта значи «чишћење села» тај термин са војног становишта? Били сте у рату у Босни.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па вероватно да ми значи али сад ми Ви ту набацујете да бих ја то рекао значи ишли смо у чишћење Белог Поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се Ви плашите да би то рекли, па реците оно што знате.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја га нисам добио никад, значи да ми је неко наредио идемо у чишћење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам шта то значи чишћење села са војног аспекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он пита да ли знате шта значи, Ви кажите знам, не знам, нећу да одговорим и готово.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Чишћење? Може се протумачити ликвидација, а може се протумачити протеривање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, слушајте ме овако, кажите знам, не знам или нећу да кажем.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу да кажем и то је то, то је такође одговор, знате.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Хоћу да одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бело Поље значи претрес.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да заврши тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У тој акцији да ли сте ви употребили снајпер?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте употребили снајпер кад сте били у
Ћушку?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што сте га онда носили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па по формацији тако долази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Адвокат Вам је на питање утурио неки термин
18. април који Ви нисте рекли и наводно да је тог 18. априла да сте били
на Кошарама, да ли можете Ви сами да одредите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја прво датума се не сећам, а друго никад
нисам стигао до Кошара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад нисте стигли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па значи да када смо кренули били на
Кошари да је пуцано на нас, да смо враћени и да је то био крај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кад је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте Поповићу.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не могу да се сетим али знам кад је момак
погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је тужиоче да не зна кад је, али причао је
то исто као други да су кренули и да су се вратили због погибије и
рањавања.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Могу само да завршим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете наравно.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи када је погинуо Србин, православац,
ту је прекинуто, значи пуцали су на нас у комби да би се ми могли
вратити, да вратимо да сахранимо мртве Србе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било на почетку бомбардовања или у
средини или на крају, можемо ли тако да одредимо?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја бих пре реко можда на почетку,
средина, почетак. Не могу датума стварно да се сетим ако верујете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, је ли било снега на путу или је било
зеленило и била трава?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па онако зеленило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Зеленило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, и Крсто Бобот после.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, Ви ми не дозвољавате да пре
него што се постави питање, а питања су оваква да тужилац каже зашто
сте носили пушку, он је припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опоменула сам тужиоца, немате потребе. Наравно да је носио пушку кад иде у борбу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Друго, тужилац каже када сте 18. априла ишли на Кошаре а не говори се 18-ти, нико то није рекао, 18. април је неспоран датум када је била Ћушка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте Ви рекли, тако поставили питање које гласи 18.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте викати.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И онда тужилац, то је практично навођење, навођење кроз питање које није дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али није 18.април у оптужници.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није у оптужници али се неспорно помиње кроз списе да је акција у Ћушки била 18-ог када је била војна полиција о чему говори и овај окривљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 18. али нема везе, није ни 18. али нема везе значи није 18. Господине Бобот, да ли сте нешто хтели?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да Вас питам само још, дакле овај ауто што Вас је сад питао тужилац и тај ауто што Вам је узео Минић после свађе то је тај један исти ауто?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Један те исти ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте добили на почетку као за свадбу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не за свадбу, на самом почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ја нисам разумела онда добро, а зашто сте добили, одакле њему тај ауто?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дао он још неком из јединице ауто или само Вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па дао је мени, мени је лично дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, пошто сам га ја замолио био да ми буде кум, е онда је он вероватно на конту тога, мислим то је моја чиста претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ником другом из јединице није дао, добро. Чекајте, још да Вас питам, после када сте били то на операцији у болници и то, јесте ли се Ви после уопште придруживали јединици или нисте?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, тада када сам се вратио то је био крај, значи то је тај дан када сам срео «ПС-а» када сам ја напуштао Пећ мало је дошо до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се већ повукла војска тад?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, не, још је било ратиште доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви нисте више учествовали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја дефинитивно више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад мени онда уопште није јасно како сте примали редовно плату па онда на крају ишли за дневнице, а за све то време сте били.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Госпођо, ја сам задњу плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам. Кад?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добио 2000. значи, уназад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и примали сте плату за март, је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: За све месеце који су били, па то су свима дали, па то је регуларно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Сви су добили плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за то време док сте били на боловању на операцији Ви сте такође добили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ми објасните само. Када сте добили тај упут са том назнаком «хитно» да идете на лечење, где се налазио тај доктор, где вам је он то написао, где се то све одвијало?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ту код болнице баш, ту где смо становали, у близини команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је била болница на месту где је иначе болница?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ту је болница али он није био у болници, значи то је био војни лекар који је дошао стицајем неке околности тамо, први пута сам га тамо и видио и отишо сам био пошто сам добио страховито јаке болове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, значи Ви сте га физички нашли на ком месту?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У близини команде 177. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не у болници него на улици?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улици сте га нашли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, али ту је био шатор, комби његов, значи покретна болница фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то био једини лекар тад или је било више лекара?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам тада њега видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога се нисте јављали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите још везано за ово маскирање и то што Вас је тужилац питао, Обрадовић Зоран каже да је то иначе био уобичајени поступак да се тако ишло у акције, да то није ништа мимо неке војне тактике да се за неке акције војници маскирају?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад зато Вас питам да ли је то била уобичајена нека процедура, а Ви то нисте хтели да радите или?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, ја једноставно нисам у већини акција учествовао ја Вам опет то понављам. Значи ја сам лично од Минића, има ових који су знали, да ли је Кастро био или Шумадинац, када је Минић реко кад сам ја одлучио да правим свадбу, значи то је било непуних пар дана после бомбардовања када је лично Минић рекао да вратим наоружање, да ја више не припадам 177. одреду, да идем да започнем свој један нормалан живот, да почнем нормално негде да живим јер сам већ тада био страховито јако болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ми сад само причамо о том маскирању, а Ви причате само о тој болести, значи само ово да завршимо.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја Вам понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате Обрадовић Зорана уопште?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Обрадовића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Буба», надимак?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми где се евидентирало то што сте Ви били у болници?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: ВМА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВМА, а ту у јединици што се тиче војске ко је обављао ту процедуру? Да ли сте се Ви или Ваша породица јављали да сте Ви пребачени или је то болница сама некако јављала команди?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Вероватно је болница јавила команди, а ја сам породици нормално јер је супруга ишла са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је јавио команди, како су они у јединици знали да сте Ви у болници?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не знам, вероватно је доктор јавио, не могу да се сетим, једноставно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, кажите ми још осим тог снајпера који сте задужили, муниције коју сте том приликом задужили униформе је ли тако, шта сте још задужили и да ли сте задужили још нешто од опреме, од наоружања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нож био саставни део наоружања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко дужио нож?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мислим да је Минић, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко у јединци дужио пушкомитраљез?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То јесте, а како се зове, јесте, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било, један или два?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Један, не знам, ја мислим да је један неки Булат, Булат су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Була или Булат?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па не могу сад да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај човек?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Мршав, висок, црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели на овим сликама?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, не, нисам га барем препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је маскирни прслук био саставни део наоружања?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја га нисам имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је неко имао код вас у тој јединици?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Код мене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био обичај или су само неки војници носили укрштене реденике на грудима и тако ишли у акције?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То нисам ни виђо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нико није носио?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Не, нисам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да овде на фотографијама имају неки који су се тако фотографисали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, али ја те људе не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете још само да ми кажете, рекли сте две ствари које ме занимају, да је сведок «ПС» причао Вама из неких посебних разлога и рекли сте да је овде унапред донета пресуда и да се то зна, хоћете да ми објасните зашто?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Знате зашто, зато што сам га рецимо на самом том почетку дан или, зато што је био једноставно наркоман, што сам ја био настојао да га избацам из Студентског дома, било је много деце, он је био један велики криминалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте сукобе од раније, је ли?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Од раније, управо то. То тужилац исто јако добро зна да је суђен и тамо и да је протериван, значи човек који се дрогирао у Студентском дому, њега није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због тих сукоба од раније он је Вас увукао у ову причу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Једино на тај начин, једино на тај начин, чак шта више са његовом породицом сам био фантастичан, помагао сам им и кад им се поквари, опет понављам, знао сам неке шпорете поправити или тако, докле год он није дошао. Ја сам њега упознао на радном месту у Студентском дому. Он је одувек био криминалац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Он сад има 30 година робије, али мислим сад нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми због чега кажете да се овде унапред зна пресуда?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па како не, ако се, извињавам се значи, ако Ви можете нас да испитујете на конту једног «ПС» наркомана који је био сто пута можда гори него сви заједно, који терети људе који имају породице, а он је пљачко по Београду, вршио силовања, телевизија брујала пет дана о њему кад је на Ади Циганлији нађена она количина дроге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, пазите, да ли Ви знате да се десило нешто у селу Ћушка?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да се десило нешто у селу Ћушка, да су неки људи настрадали, убијени, куће опљачкане или сте то сада сазнали?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја Вам понављам да не знам, ја да сам знао да сам припадник, ко што Ви кажете «Шакали», ја бих се пријавио, ја нисам био у бекству, ја сам био 2008. године привођен у «29-ти» ради фирме, зашто нисам приведен тада. Био сам у «Белој кући» 2010. зашто нисам приведен, зашто ми се ставља на терет да сам ја у бекству где сам нормално радио преко пута Станице полиције у Батајници радио фасадe, седио са начелником СУП-а Батајница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То већ морате да питате полицију, немојте мене.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Јесте, то је све рекла-казала, али се мени терети да сам у бекству, зашто. Добио сам значи кад ми је требало позив за развод брака стигао ми је на кућну адресу, кад је требало да платим алиментацију стигло је на кућну адресу, а кад је требало да се појавим овде у тзв. «Шакалима» ко што Ви то тако називате значи тад нисам на тој адреси, не, тад не постојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи «Шакал» никад нисте били али сте били припадник војске?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: «Шакал» никад, управо тако. Ја гарантујем да и ови људи овде које ја знам нису припадници «Шакала» сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате уписано то у војну књижицу?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Имам, али сам је бацио кад сам се вратио у Гораждевац. Ја сам се вратио у Гораждевац људи. Да сам толики злочин учинио па ја не бих дошо у Гораждевац који је у близини Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо констатовали, сада ћемо морати преко документ камере ово што сте нам показали у овом фотоалбуму Радосаве Минић да констатујемо кад Ви кажете «ту сам ја и Радина сестра» да нам кажете ја седим овде, овде сте заиста само Ви и Радина сестра на слици број 16 али да нам режија стави преко документ камере овај фотоалбум и да видим још те слике, да то видимо сви, што кажете овде сте Ви и Радина сестра, то је слика 16.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли Вам ово мајица, кошуља, шта је?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајица, кошуља?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Госпођо не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, које боје?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Може и бела бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо слику 17. па нам кажите онда пошто има више особа.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам значи овај први с леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с леве стране са цигаретом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, само себе.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: У средини седи Радина сестра, ово не видим и не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 18 слици?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Опет ја лево и Радина сестра покрај телевизора, на телевизор је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад који сте Ви?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам први с лева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први са лева, овај што држи цигарету, је ли тако опет, то је цигарета?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, у пепељару, нормално да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И на слици 19?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја сам овај други са лева, Радина сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чашом овом?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да, са чашом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ову особу у црвеном џемперу, мајици некој, шта је?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па овако на пола главе не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Можда да је цела фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па немам шта да кажем, шта да кажем. Значи ја стварно док сам био припадник 177. одреда значи могу да гарантујем за Шумадинца, мада сам се јако кратко дружио с њим, то је један јако велики патриота који је радио у полицији. Значи за Кастра, његова је породица од угледа доле, за Минића, према мени је био коректан ја опет кажем, он је можда био звер, ако га ви тако називате, Рашковића «ПС» схватите да је био криминалац људи. Он је имао проблема пре самог бомбардовања са полицијом, имао је наоружање, радио је са дрогом, лично сам га видио кад у вену се шприца. Ви причате да је Синиша Мишић опљачко, ја сам беда изишо из Пећи, већа беда него што сам дошо. Тражио сам за свадбу, нисам имао пара да купим прстен. Рашковићу сам поклонио пиштољ да би ми дао прстен, он је извадио кесу злата «бирај» и о чему ми причамо, ја сам тај који сам радио, лежао у болници, радио грађевинске послове. Рашковић купово плацево по Београду и ја сам криминалац, ја сам злочинац, он чист.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тражите још да идете на ванредан преглед код очног лекара, је ли тако?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Само за очи, имам мало проблема то са плућима, стварно имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Написаћемо то за тај преглед за Вас, за оптуженог Сокића и за Вас значи за те проблеме са грлом и плућима.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја бих волио да се суочим са Сокићем да видим где ме је то видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да видимо, за сада бојим се да не знам да ли ћемо имати времена. Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има једна фотографија, групна фотографија поред маскирног ципа из албума Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то покажемо, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да то покажете, ништа друго.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, мислим да осми пут понављам, осми пут понављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немојте више понављати.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Па зато што не вреди тужиоцу, не вреди тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не кажемо из ког је албума, господине Радивојевићу, оптужени је гледао те албуме, он их је већ гледао, видео како се зову.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Али дозволите, не може да пише на томе од кога је одузето. Не можете Ви да говорите у транскрипту да је од Радосаве Минић, ја се противим извођењу ових доказа, а поготово кад завршимо с човеком онда ћемо расправљати о правним питањима овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју сте рекли тужиоче, који број фотографије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то су те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали ове фотографије, овај албум?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Могу да погледам, ако могу да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да погледате. Дајте му да погледа, само ја мислим да сте гледали то али.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово Рашковић наркоман и ово вероватно по мом сећању Кастро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју слику гледате, који број?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Слика 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо и на документ камери када будемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам тражио да погледа ову горњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горњу.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Е па то ми морате дати мало јаче наочаре стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горњу не видите?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па ја стварно. Ово претпостављам да је Минић, значи претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако не видите онда не можете да гледате, разумете, ако не видите добро.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Значи не могу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Можемо ли ми да видимо које су фотографије у питању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сви браниоци траже? Додајте молим вас господину Радивојевићу то, па ћемо онда да ставимо на документ камеру да и он види добро, изволите. Чекајте само да ставимо, чекајте да ставимо на документ камеру да то завршимо. Јесте ли видели господине Радивојевићу? Режија преко документ камере да покажемо ове две фотографије из фотоалбума од Славише Кастратовића, који број је то, 11, не, 14 и 15, ето то је та слика. За слику 14 је оптужени рекао да не види добро јер му нису добре наочаре, је ли вам тако боље?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ово није, не могу, не могу стварно, нећу да грешим душу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И за слику 15 онако како је евидентирано аудио записом. Ставите. Изволите сада.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Овај «ПС» наркоман и Кастро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас нисмо питали. Изволите сада Ваш бранилац.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Па добро, ја кажем тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је имао година тај наркоман?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: 20 год.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико сте Ви имали година?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја 36.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 36?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Да. Па знате Ви господине тужиоче ко је он и шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Нисте га то питали.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја сам се накнадно присетио нешто, у ствари Ваше испитивање ме подстакло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте да сте овај после ових ратова 2002. ако сам ја добро чуо или 2001. не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: 2002. се вратили на Косово, били сте у том Гораждевцу.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Шта сте радили кад сте се вратили?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Вратио сам се био доле па нисам имао материјалних средстава да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, ја знам зашто то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је код Албанца. Не, рекао је код Албанца је радио за, јел тако то сте Ви испричали.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ако могу само нешто да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па додајте.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Значи, тамо је био попис становништва који су вршили Албанци са њиховом полицијом. Значи, свако је морао да дође да се пријави, да се слика, да се узму отисци, да ово, да оно. Значи, ја сам то регуларно урадио. Значи живео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте учествовали у попису?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим Ви сте се пријавили на том попису?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Управо тако, да. Значи, био сам доле, радио сам где су ме они контролисали сваки дан и кад сам ишао за Звечане, радио сам струју за повратак Срба. Нисам имао проблема. Пре четири године, то се извињавам ако могу да додам ишао сам на Видовдански

марш од храма Светог Саве до Газиместана пешке, «Росе» су ме привеле, задржале ме 24 сата, пустили ме.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само још једно питање, да ли је из Еулекса некога упознао, радио за њега и да ли сећа његовог имена?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: И то да, Енио Бонати, он је био шеф за Метохију, за повратак Срба значи лично за њега сам радио значи имао сам проверу максималну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радили сте у Еулексу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: У то време да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Еулексу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Енио Бонати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање? Не? Добро. Господине Поповићу нешто сте хтели да питате? Примедбу изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Росе пуштају, тужилаштво хапси.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па молим Вас какве су ово примедбе? На шта ово личи?

Констатује се да је бранилац Перовић без микрофона рекао «Росе пуштају, тужилаштво хапси». Па се опомиње бранилац Перовић који се управо извињава, да се уздржи од оваквих примедби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Ја се извињавам само током Вашег испитивања господина Мишића Ви сте рекли да ја сам изјавио да сам њега знао. Ја сам њега из виђења виђао ја с њиме нисам имао контакта, значи никад нисам, ни први пут ни прије 7 дана у Палати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте и рекли виђали сте га да је од ваше те другарице.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па не, управо о томе. Е она можда се зове званично Лидија, ја њу знам као Оливеру. Толико, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви знате Поповића?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Рекао сам Вам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма. Добро. Неко још од оптужених? Не. Јел сте тражили да се суочите са оптуженим Сокићем?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Сокићем, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваш предлог. Изволите оптужени Сокићу. Оптужени предлаже да се суочи са Вама. Да ли можете да станете овде рецимо овде код сараднице да. Ево ту Вам је микрофон. Е ту. Ето тако.

За овим суд одређује да се, на предлог оптуженог Мишића, изврши суочење између оптуженог Мишића и оптуженог Сокић Абдулаха, а на околности о којима је оптужени Сокић говорио у својој одбрани током поступка а које се односе на поделу плена и које су данас оптуженом Мишићу предочене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле само на те околности. Да ли се знате вас двојица? Шта сте желели да кажете оптужени Мишићу?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Не, него само да каже овде кад ме зна, ја њега сам први пута видео сада у судници. Прошли пута.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја нигде нисам директно изјавио да сам га лично видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Немојте мени, значи он каже ја тебе не знам и то. Немам појма како.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Слушај, ја нигде нисам изјавио да сам те лично видио. Ја сам само нагађао можда јест био, можда није био. Само сам то рекао. Зашто овде искрећу речи, контра се прича, почео јавни тужилац а и Ви сте то извели контра, да сам га видио. То није истина, нисам тако рекао можда јест био са Минићем можда није, можда му је кум, можда му није кум то сам рекао, ништа друго.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само ближе микрофону, неће ништа да се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чује се, чује се. Шта Ви кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немој да се плашиш, чује се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви кажете? А Ви оптужени?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Тужилац пише како одговара.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не, ја ћу да кажем оно што сам рекао.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Никад човека стварно у животу нисам видео, никад, никад.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Јесам рекао познат ми је на слици на фотографијама а не знам ко је и то ти је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И он каже никад Вас није видео.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Извини што те узнемиравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите вратите се на место.

Констатује се да је суочење завршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нико ништа нема, ако више немате шта да кажете вратите се позади. Још питања за оптуженог? Господине Радивојевићу. Не. Вратите се на место за оптужене. Искључите само микрофон.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, адвокат Радивојевић, немам то, немам питања за господина Мишића него само једну основну ствар тражим да утврдите од када су те фотографије јер те фотографије су из 98.године и немају везе са овим догађајем. Због тога што понављам девети пут због тужиоца, због тужиоца можда схвати да немају везе са овим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите сада. Господине Крстићу изволите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Две ствари, дакле једна у вези доказних предлога које сам до сада износио и једна у вези статусног питања овај мог брањеника. Најпре судија овако, 30.маја 2011.године у суду је примљено обавештење Министарства одбране које сте Ви тражили, дакле како би се добили подаци о ангажовању мог брањеника. Ја сам 18. октобра ове године поднео предлог поднеском дакле, да се то прибави преко војног одсека у Новом Саду јер просто доставио сам и доказ да је у то време мој брањеник био у Новом Саду пријављен и тако даље. До сада се ништа није десило па бих само ургирао да ето да се то убрза мало ако икако може с обзиром на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо све, значи све је то у процедури тражено је све, када ће стићи не знам.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: То је једна ствар, друга ствар се тиче молбе од 26. октобра исто 2011.године, којом сам тражио да ми се дозволи да узмем лична документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дозволила сам Вам то.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја то нисам добио судија ево само због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затвор је то добио. Све Вам је то одобрено одмах истог дана.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Истог дана? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како сам разумео у Палати правде када смо имали, да је заказан или резервисан термин за 2. децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али имамо увиђај тада, члан већа одлази на увиђај.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питам Вас због тога уколико то неће бити 2. децембра да изнесем предлоге, то су процесни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сад је време да завршавамо с тим јер је следећи термин опет последња недеља у децембру месецу. Ни сутра, ни било шта, ја у Палати правде нисам знала све обавезе овога већа нити наравно све могућности са судницама и са заузећем судница, тако да се и даље држимо тог старог нашег правила последња недеља у децембру поподне па ћемо тако и даље да радимо. Оно друго све што смо успели

ове дане екстра да добијемо то је зато што смо се ту трудили и молили и тако даље. Изволите бранилац Ђорђевић.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мирослав Ђорђевић бранилац Синише Мишића. Ја бих изнео доказне предлоге а потом и процесне предлоге ако дозволите истовремено кад сам већ устао, можда нисам по реду. Доказни предлог би био да се од Војно медицинске академије у Београду прибаве претпостављам да се чувају ти подаци, јер ми да их поседујемо, ми би то суду приложили. Дакле, да се прибаве подаци Мишић Синиша када је боравио у току 1999.године, значи оријентационо знамо да је то могла бити прва половина године, ја сад не бих хтео да лимитирам па да кажем то је био март, то је био април, разумете и да на тај начин онемогућим ако се добије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају пре 09.јуна.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, да буде тај неки период рата да тако кажем. То је један предлог и све наравно што имају из тих података. А за сада би то био једини доказни предлог а процесни предлог се састоји у том што предлажем да се према, односно да се према Мишић Синиши укине притвор из следећих разлога: притвор је одређен по два основа, присећам се по тач.1 да је у бекству, а из његове изјаве, из ових података смо видели да он није био у бекству да је био стално на једној истој адреси, додуше непријављен, али то не значи да није имао боравак или да се крио и да је ту живео са својом породицом да се јављао на позиве различне, да су примали судске позиве за развод брака и тако даље и то практично указује да та околност није ни стајала а ако се неком учинило у почетку кад је расписана потерница да је она престала. Тачка 5 мислим да је стављена мислим да није била ниједна друга тачка колико се сад присећам, наравно она је део који се односи на запрећену казну увек стоји, али те тачке околности извршења кривичног дела овако како су наведене у оптужници ако би биле такве, онда би биле заиста тешке али када би се тако посматрала тачка 5 онда би практично те тешке околности стајале докле год стоји оптужница односно док је тужилац не измени или док суд другачије не одлучи можда чак буде и ослобођено лице а да те тешке околности трају јер пресуда није правноснажна. Мислим да је то мало овако формалистичко гледање на тачку 5, такозване тешке околности извршења кривичног дела. Има и нешто сасвим друго, да човек који је дао пред Вама одбрану данас а која осим исказа заштићеног сведока, не бих се изјашњавао о том исказу сада зато што није саслушан на главном претресу јер ја се држим тога да се само докази који су изведени на главном претресу могу предочавати и да се о њима може изјашњавати али све ово остало што смо чули и до сада видели на главном претресу указује да те тешке околности извршења кривичног дела у односу на Мишић Синишу више не стоје и да односно

да су престале да постоје након што је овај главни претрес одржан па предлагем да се дакле притвор према њему укине или да се замени евентуалном мером из чл.мислим да је 136 о забрани напуштања места боравишта и обавезног јављања најближној полицијској станици. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за ово тужилац је сагласан претпостављам. Да проверимо медицинску документацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно да сам сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ову замену мере?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу само да Вам кажем да из искуства и у раду са другим предметима ВМА поседује ту документацију, тачније и књигу улаза и излаза пацијената из тог доба, тако да је то све проверљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А везано за ову замену притвора блажом мером?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту се противим зато што налазим да и даље стоје разлози за притвор због којих је притвор и одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки предлог? Господин Радивојевић.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, немам предлог осим онога који сам поновио 8 пута исто за фотографије. Предлог за укидање притвора, ако је ово тужилаштво и овај суд могло Илији Јуришићу укинути па је јуче га ухватило да дође овде, може мог клијента који неће отићи из ове земље. Илију Јуришића знам боље но овога човека којег сад браним. Живио сам кад је избачен из ДБ-а, правио сам му фирму и пустили сте га и мени није јасно због чега. Не можете човека који 10 година живи на истој адреси да пустите. Да не понављам све правне разлоге које сам написао до сада, молим Вас да укинете меру притвора, одредите било коју другу меру то смо одувек прихватили годину и по. Ако може Илија Јуришић да се врати у другу државу па не може овај суд, не би судија, овај суд као институција и ово тужилаштво као институција не можете да дођете до њега. Ја мислим да сам потпуно у праву, јер мог клијента ћете увек наћи на истој адреси, у истој кући, са истом адресом. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта каже тужилац на овај предлог за замену мере за оптуженог Кастратовића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се из истих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки предлог па ћемо се повући. Изволите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Адвокат Мршовић Милош, адвокат Цветковић Звонимира. Судија, немам предлога и ево сачекао сам крај главног претреса само једна примедба. Наравно да сам сагласан са овим што је рекао и колега Радивојевић и колега Бобот али ево у две реченице везано за мог браћеника Цветковић Звонимира. Дакле, имамо основну

оптужницу. Када упоредимо основну оптужницу са оптужницом коју смо данас добили ја говорим везано за Цветковић Звонимира у тач.5 по мени уколико су како ја ово тумачим мој брањеник не би требало да је више оптужен јер овде се наводи да је Мишић Синиша све то сам урадио, тако мислим пажљивим читањем заиста може да се до тога дође. Ја не бих сада анализу, примедба је само следећа ако дозволите без, и само овај ако бисте били љубазни да опоменете тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Игноришите, само наставите.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Моје колеге, мене нисте али ето моје колеге опоменуте. Дакле, ради се о томе да по мени сада имамо потпуно две чињенице везано за исти догађај, имамо две оптужнице које постоје и егзистирају у овом кривичном предмету. Дакле, долази до потпуне збрке а ово се све надовезује на моју примедбу коју понављам већ не знам који пут уз сво поштовање и уважавање тужиоца, да се овде очигледно и даље спроводи истрага, да смо ми овде у фази главног претреса. Такође још једна ствар, ми овде у овој новој оптужници коју смо добили против Мишић Синише се одједном појављује по први пут информација да је Реџ Кељменди био тешко рањен. Ја не знам да ли се ради о некој грешци или омашци али у сваком случају сматрам да овакве две оптужнице, макар што се тиче Цветковић Звонимира не могу да егзистирају. Ја нисам хтео да стављам примедбу али заиста ја сам могао да кажем да тумачећи овакву оптужницу ја сматрам да је тужилац одустао од Цветковић Звонимира када може да напише овакав опис за догађај односно кућа Дема Гашија. У том смислу ја вас молим поштовано веће, не улазећи заиста у то ја се надам да сте ви ово заиста пажљиво прочитали. Обиман је предмет много страна има, дешава се свима и пропуст и умор и тако даље. Међутим, ово заиста по мени, по ЗКП-у ово не може да опстане. Дакле, ми смо данас ушли у главни претрес у саслушање оптуженог што наравно с обзиром да су људи ови други у притвору, јесте да кажем нужно и ефикасно али заиста ја мислим да ви као суд не можете да поступате по оваквим оптужницама. Дакле, или да се оне уреде, измене. Дакле, постоји ЗКП који то уређује на овај начин сматрам да овде радимо противзаконито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Ја бих се најпре потпуно придружио речима господина Радивојевића, Мршовића али пре свега процесни предлог у погледу притвора за мог брањеника. Најпре решењем Апелационог суда Кж.2ПО.41/2010 од 19.новембра 2010.године, дакле по службеној дужности је укинута решење којим је продужен притвор између осталог и мом брањенику са разлога непостојања дакле, како је овде наведено, индивидуализованих разлога. Наиме, притвор је продужен по основу тач.5 ЗКП-а а с обзиром на све то

што смо чули у последњих ајде да кажем неколико месеци, с обзиром на то како је оптужница написана у односу на мог клијента, односно шта му се ставља на терет да је учинио, сматрам да је потпуно јасно да те тешке посебне околности које би довеле до тога да мој брањеник мора да остане у притвору, просто су ишчилеле, нема их. Видели смо из исказа свих сведока албанске националности дакле да нема два НН Албанца које је лишио живота мој брањеник, да не постоје, дакле то би била једина околност тешка посебна околност која би указивала на то да је мој брањеник, односно да би се њему могло по основу ове одредбе ЗКП-а продужити притвор. Па судија, посебно још имајте у виду и његово здравствено стање о којем и он и ја, он поготово у последње време стално истичемо, о коме стално говоримо јер заиста врло је озбиљно. И сада у ситуацији смо, ја сам заиста пре неки дан га и посетио у притвору, жалио ми се да му се даје и неадекватна терапија. Ја ћу свакако отићи у КПД болницу и проверити дакле о чему се ради јер заиста то је већ, превазилази оквири хуманог понашања и молим Вас да имате то у виду и просто замолио бих ово веће да мом брањенику укине притвор, да му омогући да се брани са слободе и да заиста уколико сматра за потребно да се његово присуство обезбеди на други начин, постоје друге мере које ЗКП предвиђа, јављање и тако даље, просто то је то што се тога тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И тужилац шта каже на замену ове мере?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противите се за окривљеног Сокића. Још неки предлог неко? Да ли има још неки предлог? И господине Радивојевићу изволите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, молим Вас имајући у виду ЗКП ако ми сви овде са ове стране морамо сваки свој став да образложимо, да затражите од тужиоца зашто се противи за пуштање мог клијента значи, нека каже само зато што овај има плаве очи ако ништа друго. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Повући ћемо се да одлучимо. Још неки предлог господине Перовићу изволите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адвокат Небојша Перовић. Ја бих само, председнице, истакао једну примедбу. Да је данас током поступка од када сам ја приступио заступник јавне оптужбе више пута говорио без микрофона и више пута добацавао браниоцима, да га Ви при том ниједном нисте опоменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу. Повући ћемо се да одлучимо.

Суд је донео

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози бранилаца оптужених Мишић Синише, браниоца оптуженог Кастратовић Славише и оптуженог Сокић Абдулаха да се против ових оптужених укине притвор и замени неком блажом мером обезбеђења присуства оптужених.

Следећи главни претрес заказује се за:

26. 27. и 28. 12. од 14,30 у истој овој судници

За тада ћемо позвати сведока «ПС», до тада ћемо наложити преглед за оптуженог Сокића и за оптуженог Мишића и потражити медицинску документацију за оптуженог Мишић Синишу.

Довршено у 14,12 часова

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА